

मार्ककृत सुवार्ता

1 परमेश्वराचा पुत्र येशू ख्रिस्त यांच्या सुवार्तेचा प्रारंभ. 2 ज्याप्रमाणे यशया संदेष्ट्याच्या पुस्तकात लिहिले आहे की, "पहा, मी आपला दूत तुझ्या आधी पाठवेन, जो तुमचा मार्ग तयार करील. 3 एका, घोषणा करणाऱ्याची वाणी जंगलात ऐकू येत आहे; की प्रभुसाठी मार्ग तयार करा आणि त्यांच्या वाटा सरळ करा; ही घोषणा करणारा 4 योहान आला आणि तो पापांच्या (गुन्हें) क्षमेसाठी मन परिवर्तनासाठी, बाप्तिस्म्याची घोषणा करून लोकांचा यार्देन नदीत बाप्तिस्मा करत असे. 5 यहूदीया प्रांत आणि यरूशलेमेत राहणारे, त्याच्याजवळ आले, मग जेव्हा त्यांनी त्याचे गुन्हें मान्य केले तेव्हा योहानाने त्यांना यार्देन नदीत बाप्तिस्मा दिला. 6 योहान उंटाच्या केसांचे वस्त्र घालत असे आणि त्याच्या कमरेला कातड्याचा कमरबंद (पट्ट) असे. त्याचे भोजन टोळ व जंगलातील मध असे हाते. 7 तो घोषणा करत असे की माझ्यानंतर येणारे माझ्यापेक्षा अधिक सामर्थी आहेत. मी तर या लायकीचाही नाही की वाकून त्यांच्या जोड्यांचे बंद सोडावेत. 8 मी तर तुम्हाला पाण्यात बुडवलेले (बाप्तिस्मा) आहे, परंतु येशू ख्रिस्त तुमचा, पवित्र आत्म्याने बाप्तिस्मा करतील. 9 गालीलाच्या नासरेथाहून येशू त्या समयी आले आणि त्यांनी यार्देनेत योहानाच्या हातून बाप्तिस्मा घेतला. 10 पाण्यातून वर येतांना येशूंनी आकाश उघडलेले आणि पवित्र आत्मा, फाक्त्याप्रमाणे आपल्यावर उतरतांना पाहिला. 11 त्यावेळी आकाशात आवाज घुमू लागला की, "तू माझा लाडका पुत्र आहेस आणि मी तुझ्यावर प्रसन्न आहे". 12 मग परमेश्वराचा आत्मा येशूंना लगेच जंगलात घेऊन गेला; 13 त्याठिकाणी चाळीस दिवसापर्यंत (बराच दीर्घ काळ) सैतान त्यांच्यापुढे अनेक प्रलोभने (परीक्षा) आणून त्यांची पारख करत राहिला. तेथे येशू जंगली पशूंबरोबर राहिले आणि परमेश्वरदूत त्यांची सेवा करत राहिले. 14 योहानाला अटक झाली, त्यानंतर येशूंनी गालीलात येऊन परमेश्वराच्या राज्याची सुवार्ता गाजविली. 15 आणि असे म्हटले की समय पूर्ण झाला आहे आणि परमेश्वराचे शासन जवळ आलेले आहे. ँंदय परिवर्तन (पश्चात्ताप) करा आणि उद्धाराच्या

सुवार्तेवर विश्वास ठेवा. ¹⁶ गालीलाच्या समुद्राकाठून जातांना येशूनी शिमोन व अंद्रिया, या मासे धरणाऱ्यांना समुद्रात जाळें टाकतांना पाहिले. ¹⁷ येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्ही माझे शिष्य व्हा आणि तेव्हा मी तुम्हाला माणसें धरणारे करीन. ¹⁸ ताबडतोब त्यानी जाळीं सोडली आणि ते येशूच्या मागे गेले. ¹⁹ तेथून थोडे पुढे गेल्यावर येशूनी, जब्दीचा पुत्र याकोब व त्याचा भाऊ योहान यांना होडीत जाळीं नीट करतांना पाहिले. ²⁰ बोलावल्यावर त्यानी आपल्या बापाला (अर्थात जब्दीला) मजुरांसोबत नावेत सोडले आणि येशूचे अनुसरण केले. ²¹ कपर्णहूम येथे शब्बाथ दिवशी आराधनालयात जाऊन येशू शिक्षण देऊ लागले. ²² येशू धार्मिक शिक्षकांप्रमाणे नव्हे तर प्रचंड अधिकाराने शिकवीत होते म्हणून त्यांच्या या शिक्षणामुळे तेथील लोक आश्चर्यचकित झाले. ²³ तेव्हा एक भूतग्रस्त मनुष्य (अशुद्ध असलेला आत्मा) आराधनालयात (प्रार्थना भवनांत) येऊन ओरडून म्हणाला, "हे नासरेथकरा, हे येशू" आम्हांला असेच राहू दे, आपल्याशी-आमचा काहीच संबंध नाही. ²⁴ आपण आमचा नाश करावयास आला आहात काय? आपण कोण आहात हे मला नीट ठाऊक आहे, आपण तर परमेश्वरबापाचे पवित्रजण आहात." ²⁵ धमकावून येशू त्याला म्हणाले, "शांत हो आणि त्याच्यातून बाहेर निघून जा" ²⁶ लगेच तो अशुद्ध आत्मा त्याच्या शरीराला जोराने पिरगळून त्याच्यातून बाहेर निघून गेला. ²⁷ हे पाहताच लोक आश्चर्याने एकमेकांशी अशी चर्चा करू लागले की, "हे काय आहे? ही तर एक नवीन शिकवण आहे! येशू मोठया अधिकाराने भूतांना हुकूम देतात आणि भुतें त्यांची आज्ञा पाळतात." ²⁸ आणि मग येशूचे नांव गालीलाच्या सभोवतालच्या सर्व प्रदेशांत पसरले. ²⁹ येशू लगेच आराधनालयातून निघाले, ते याकोब, योहानासह, शिमोन व अंद्रियाच्या घरी गेले. ³⁰ त्यानी येशूना सांगितले की शिमोनाची सासू तापाने आजारी आहे. ³¹ जवळ जाऊन ज्याक्षणी येशूनी तिचा हात धरून तिला उठवले, त्याक्षणीच तिचा ताप गेला आणि ती येशूची सेवा करू लागली. ³² सूर्यास्तांतर म्हणजे संध्याकाळी लोक सर्व प्रकारच्या आज्ञाऱ्यांना, भूतग्रस्तांना येशूजवळ घेऊन आले. ³³ संपूर्ण शहरच दाराशी गोळा झाले. ³⁴ येशूनी अनेक तऱ्हेच्या रोगांनी पीडलेल्या, खूप लोकांना बरे केले व त्यातून अनेक भुतें काढली. भुतांनी येशूना ओळखले होते म्हणून येशूनी त्यांना कायमचे शांत केले. ³⁵ दिवस उजाडण्यापूर्वी भल्या पहाटेस येशू उठले;

ते जंगलातील एकाकी ठिकाणी जाऊन प्रार्थना करू लागले. ³⁶ तेव्हा शिमोन आणि त्याचे सोबती येशूंना शोधण्याकरता निघाले. ³⁷ येशू सापडल्यावर त्यांनी त्यांना सांगितले की, "सर्व लोक आपल्याला शोधत आहेत." ³⁸ येशू त्यांना म्हणाले, चला आपण सर्वजण, आजूबाजूंच्या दुसऱ्या वस्तीत जाऊ, तेथील लोकांना सुवार्ता ऐकवू, कारण हेच माझे कार्य आहे." ³⁹ यास्तव येशूंनी संबंध गालील व तेथील आराधनालयात (मंदिरात) जाऊन सुवार्ता गाजवली व भुतें काढणे कायमच ठेवले. ⁴⁰ त्याच ठिकाणी गुडघे टेकून एका कोढयाने विनंती करून म्हटले की, "जर आपली इच्छा असेल तर आपण मला शुद्ध करू शकता", ⁴¹ येशूंना त्याची कीव आली, त्यांनी आपल्या हाताने त्याला स्पर्श करून म्हटले, "माझी इच्छा आहे की तू शुद्ध व्हावेस." ⁴² लगेच त्याचे कोढ गेले व तो शुद्ध झाला. ⁴³ सावध राहण्याचा सल्ला देऊन येशूंनी त्याला पाठवून दिले. ⁴⁴ आणि हे सुद्धा सांगितले की कोणाला काही न सांगता, स्वतःला याजकासमोर सादर करावे; सोबतच प्रमाण म्हणून मोशेद्वारे नेमलेले अर्पणही करावे. ⁴⁵ परंतु तेथून गेल्यावर कोढयाने आपल्या शुद्धीकरणाचे वर्तमान, इतके गाजवले की यामुळे येशूंचे स्वतंत्रपणे फिरणे कमी झाले. परंतु येशू बाहेरील उजाड स्थानी राहिले व आजूबाजूचे लोक त्यांच्याकडे येतच राहिले.

2 ¹ पुष्कळ दिवसानंतर कफर्णहूमात, एका घरात येशू आहेत ही बातमी बऱ्याच लोकांनी ऐकली. ² तेथे मोठ्या संख्येने लोक गोळा झाल्यामुळे दारापर्यंतही जागा नव्हती, परंतु येशू लोकांना परमेश्वराची वचनें शिकवत होते. ³ तेव्हा चार लोक लकवा (पक्षघात) असलेल्या एका माणसाला उचलून येशूंना भेटावयास आले. ⁴ गर्दी असल्यामुळे त्या चौघांना येशूंकडे जाता येत नव्हते म्हणून त्यांनी कौले काढली. नंतर रोग्यासहीत त्यांनी बाज वरून खाली येशू समोर ठेवली. ⁵ त्या चौघांचा विश्वास पाहून येशूंनी त्या लकवाग्रस्त मनुष्याला म्हटले, "बेटा, तुझे पाप (गुन्हें) क्षमा झाले आहेत." ⁶ तेव्हा तेथे बसलेले धर्मपंडित आपआपल्या मनात अशाप्रकारे विचार करू लागले की, हा मनुष्य येशू असे का बोलतो आहे? ⁷ हा तर परमेश्वर निंदाच करत आहे. परमेश्वराखेरीज, पापांची क्षमा आणखी कोणी करू शकतो काय?" ⁸ लगेच येशूंनी आपल्या आत्म्याठायी ओळखून घेतले की ते आपआपल्या मनांत काय

विचार करत आहेत. येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्ही तुमच्या मनात असे विचार का येऊ देत आहात?"⁹ लकवाग्रस्ताला, "तुझे पाप क्षमा झाले आहेत असे म्हणणे किंवा ऊठ आपली बाज उचलून परत जा" असे म्हणणे सोपे आहे?"¹⁰ परंतु पृथ्वीवर पापांची क्षमा करण्याचा अधिकार येशूंठाचीच आहे, हे त्यांना शिकवावे म्हणून,¹¹ येशू त्या अपंगाला म्हणाले, "ऊठ, आपली बाज उचलून आपल्या घरी जा." ¹² त्याचवेळी तो उठला, सर्वांच्या नजरेसमोरच त्याने आपली बाज उचलली व तेथून निघून गेला. हे पाहून सर्वजण स्तंभित झाले व म्हणू लागले की, "असे आम्ही कधीच पाहिलेले नाहीये". ¹³ तेथून निघून येशू समुद्र किनाऱ्याकडे आले; त्याठिकाणी लोकांची अफाट गर्दी त्यांच्याकडे धावत आली आणि मग येशू त्यांना शिकवू लागले. ¹⁴ तेथून पुढे जातांना येशूंना अल्फीचा मुलगा लेवी, टॅक्स वसूलीच्या आसनावर बसलेला दिसला. त्यानी त्याला म्हटले, माझ्याबरोबर ये; तो लेवी उठून त्यांच्याबरोबर गेला. ¹⁵ जेव्हा येशू त्याच्या घरी जेवावयास बसले तेव्हा तेथे पुष्कळ कर घेणारे व पापी लोकही हजर होते. तोवर येशूंच्या मागे येणाऱ्यांची संख्या बरीच वाढली होती. ¹⁶ येशू कर घेणाऱ्या व गुन्हेंगार लोकांबरोबर जेवत आहेत हे पाहून, परूशी व धर्मपंडित त्यांच्या शिष्यांना म्हणाले, "येशू कर घेणाऱ्या व अपराधी लोकांबरोबर जेवतात." ¹⁷ येशूंनी त्याचे ऐकले आणि म्हटले, "निरोगी लोकांना डॉक्टरची गरज नसते, परंतु रोग्यांना असते; माझे आमंत्रण (बोलावणे) नीतिमानांसाठी नव्हे तर अपराधी लोकांसाठी आहे." ¹⁸ योहानाचे शिष्य व परूशी उपास करत असत, त्यामुळे लोक येशूंकडे येऊन त्यांना म्हणाले, "योहानाचे शिष्य व परूश्यांचे शिष्य उपास करतात, तुझे शिष्य उपास का करत नाहीत?" ¹⁹ येशू त्यांना म्हणाले, "वराती लोकांबरोबर, वर आहे तोवर, ते कधी उपास करतील काय? नाहीच मुळी. ²⁰ पण तरीही असे दिवस येतील की वर वरातींपासून वेगळा केला जाईल आणि मग ते उपास करतील. ²¹ जुन्या कापडावर कोणी नवीन कापडाचे ठिगळ लावत नाही, कारण नवीन ठिगळ, जुन्या कापडातून काही दोरे ओढून घेते; त्यामुळे जुने कापड फाटून आणखी मोठे होईल. ²² ताजा द्राक्षारस कोणीही जुन्या कातडी पिशवीत घालत नाही, कारण ताजा द्राक्षारस नेहमी नवीन कातडी पिशवीतच भरला जातो. ²³ एका शब्बाथ दिवशी जेव्हा येशू आपल्या शिष्यांसमवेत शेतातून जात होते, तेव्हा त्याचे

शिष्य चालता चालता कणसे मोडू लागले. ²⁴ तेव्हा परूशी म्हणाले, "पहा, जे कार्य शब्बाथ दिवशी करू नये, तेच कार्य हे करत आहेत?" ²⁵ येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्हाला ठाऊक नाही काय की, दावीद व त्याच्या सोबत्यांना जेव्हा भूक लागली होती तेव्हा त्यांनी काय केले होते? ²⁶ समर्पित भाकरी खाण्याची परवानगी प्रमुख याजकाखेरीज कोणालाही नव्हती; तुम्ही वाचले नाही काय की कशाप्रकारे अब्याथार प्रमुख याजक असतांना दावीद प्रार्थनालयात गेला आणि आपल्याबरोबरचे सोबती घेऊन त्या सर्वांनी मिळून समर्पित भाकरी खाल्ल्या. ²⁷ येशू त्यांना म्हणाले, "शब्बाथाचे प्रयोजन मनुष्यांसाठी केलेले होते, मनुष्य शब्बाथासाठी झालेला नाही." ²⁸ कारण मी शब्बाथ दिवसाहूनही श्रेष्ठ आहे.

3 ¹ येशू जेव्हा पुन्हा आराधनालयात गेले तेव्हा त्यांनी एक हात वाळलेला मनुष्य पाहिला. ² परूशी दोष लावण्याच्या संधीची वाट पाहात हाते की, येशू शब्बाथ दिवशी त्याला बरे करतात की नाही? ³ येशू वाळलेल्या हाताच्या माणसाला म्हणाले, "जरा सर्वांच्यामध्ये ये." ⁴ तेव्हा येशूंनी परूशी लोकांना विचारले, "शब्बाथ दिवशी एखादयाला बरे करणे किंवा वाईट करणे, कोणाला वाचवणे किंवा त्याचा जीव घेणे यांपैकी काय बरोबर आहे?" परंतु सर्वजण शांत राहिले. ⁵ येशू त्यांच्या मनाचा कठोरपणा पाहून उदास झाले, त्यांनी खूप रागाने त्यांच्याकडे पाहिले आणि त्या मनुष्याला म्हटले, "आपला हात मला दे"; ज्याक्षणी त्याने तसे केले, त्याचा हात बरा झाला. ⁶ तेव्हा परूशी लगेच बाहेर गेले. हेरोदियांबरोबर ते येशूंविरुद्ध याविषयी सल्ला मसलत करू लागले की येशूंना कशाप्रकारे जिवें मारावे. ⁷ यानंतर येशू आपल्या शिष्यांबरोबर समुद्राकडे निघाले आणि गालीलातून लोकांच्या एका मोठ्या समूहाने त्याचे अनुसरण केले. ⁸ येशू जी अद्भुतें करीत होते ती ऐकून यहूदीया, यरूशलेम, इदोम व यार्देनेच्या पलीकडचा प्रदेश आणि सोर व सिदोनच्या आजूबाजूच्या प्रदेशातून लोकांचा एक प्रचंड मोठा समुदाय त्यांच्याकडे आला. ⁹ येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाले, "गर्दी भरपूर आहे, लोकांनी मला चेंगरून टाकू नये म्हणून माझ्यासाठी लहान होडी तयार ठेवा." ¹⁰ येशूंनी लोकांचे आजार-रोग बरे केले होते म्हणून रोगी व पीडा असलेले लोक, स्पर्श करण्यासाठी येशूंच्या अंगावर

पडत होते. ¹¹ ज्या ज्या वेळी अशुद्ध आत्मे येशूंना पाहात असत त्या त्या वेळी ते खाली कोसळत आणि ओरडून म्हणत की, येशू परमेश्वर आहेत. ¹² येशूंनी वारंवार लोकांना सावध केले की, त्यांच्याविषयी त्यांनी जास्त सूचना देऊ नये. ¹³ यानंतर येशू डोंगरावर चढून गेले, ज्या सर्वांवर येशूंचे प्रेम होते. ते सर्व तेथे आले. ¹⁴ सुवार्तेचा प्रचार करण्यासाठी, पाठवल्या जाणाऱ्या लोकांनी त्यांच्याबरोबर राहावे म्हणून, येशूंनी त्यांची निवड केली. ¹⁵ इतकेच केवळ नव्हे तर, त्यांना अशुद्ध आत्में काढण्याचा अधिकारही दिला. ¹⁶ पाचारण झालेल्या लोकांची नांवे अशी : ¹⁷ जब्दीचा मुलगा याकोब व याकोबाचा भाऊ योहान ¹⁸ अंद्रिया, फिलिप्प, बर्थलमय, मत्तय, थोमा, अल्फीचा मुलगा याकोब, तद्दय, शिमोन कनानी ¹⁹ आणि (विश्वासघाताने) त्यांना धरून देणारा यहूदा इस्कर्योत. ²⁰ ज्यावेळी येशू घरी आले त्यावेळी पुन्हा लोकांचा इतका जमाव झाला की ते भोजन करू शकले नाही. ²¹ जेव्हा येशूंच्या घरच्या लोकांनी हे ऐकले तेव्हा ते येशूंना धरण्याकरता निघाले, कारण त्यांना वाटू लागले होते की येशूंना वेड लागलेले आहे. ²² यरूशलेमेतून आलेले धर्मपंडित म्हणत होते की येशूंच्या ठायी सैतान आहे आणि ते भूतांचे स्वामी बालजबूलाच्या मदतीनेच अशुद्ध आत्में काढतात. ²³ म्हणूनच येशूंनी त्यांना जवळ बोलावून आणि उदाहरणें देऊन सांगितले की सैतान सैतानाला काढू शकतच नाही; ²⁴ उदाहरणें ही होती : जर एखादया देशाची एकता नष्ट झाली असेल तर, तो देश कसा स्थिर राहू शकेल? ²⁵ जर एखादया घरात फूट पडली तर ते घर कसा टिकाव धरेल? ²⁶ म्हणूनच जर सैतान स्वतःचा विरोधी होऊन आपसातच फूट पाडेल तर, त्याचे राज्य कसे टिकेल? पण त्याचा अंत येऊन ठेपलेलाच आहे. ²⁷ एखादा मनुष्य कोणत्याही माणसाच्या घरात शिरून त्याच्या वस्तु लुटू शकत नाही; जोपर्यंत तो आधी, त्या दणकटाला बांधत नाही, कारण त्यानंतरच तो त्या घरात लुटमार करू शकेल. ²⁸ मी तुम्हाला अगदी खरे सांगतो की, लोकांनी केलेल्या सर्व प्रकारच्या पापांची व निंदेच्या शब्दांची क्षमा होईल, ²⁹ परंतु जो कोणी पवित्रात्म्याच्या विरोधात काही बोलेल त्याला कधीच क्षमा मिळणार नाही पण तो सार्वकालिक पापाचा गुन्हेगार ठरवला जाईल. ³⁰ येशू याकरता असे म्हणाले, कारण ते म्हणत होते की, येशूंच्या आत अशुद्ध आत्मा आहे. ³¹ तेव्हा येशूंची आई आणि त्याचे भाऊ यांनी बाहेरूनच त्यांना बोलावले.

32 सभोवताली बसलेल्या लोकांनी येशूंना सांगितले, "पहा, आपली आई व तुझे भाऊ आपल्याला शोधत बाहेर आले आहेत." 33 येशूंनी लोकांना विचारले, "माझी आई व भाऊ कोण आहेत?" 34 येशूंनी त्यांच्या चाऱ्हीं बाजूला बसलेल्या लोकांकडे पाहून म्हटले, "पहा, माझी आई व भाऊ हेच आहेत; 35 म्हणून जो मनुष्य परमेश्वराच्या वचनानुसार करतो, तोच माझा भाऊ व तीच माझी आई व बहीण आहे."

4 1 समुद्राकाठी येशू ख्रिस्त शिक्षण देत होते त्यावेळी त्यांच्याजवळ लोकांची फार मोठी गर्दी जमली; म्हणून ते एका नावेत जाऊन बसले आणि लोक समुदाय समुद्राकाठी जमिनीवर उभा राहिला. 2 दाखले देऊन येशू त्यांना शिकवत असत. त्यांपैकी एक दाखला असा होता. 3 एक पेरणारा, बी पेरण्याकरता निघाला, 4 पेरणी करतांना काही बी वाटेच्या बाजूला पडले आणि पक्ष्यांनी येऊन ते खाऊन टाकले. 5 काही बी खडकाळ जमिनीत पडले, तेथे त्यांना खोल माती मिळाली नाही; तरीही ते लगेच उगवले, 6 परंतु सूर्य वर आल्यावर, त्यांची मूळें खोलवर नसल्यामुळे ते लवकरच वाळून गेले. 7 काही बी काटेरी झुडपांत पडले व काटेरी झुडपें वाढली आणि त्यामुळे त्यांची वाढ खुंटली म्हणून बी काहीच फळ देऊ शकले नाही. 8 परंतु काही बी चांगल्या जमिनीत पडले, ते उगवले व फळ देणारे झाले; काहींनी तीसपट, काहींनी साठपट आणि काहींनी शंभरपट असे फळ दिले. 9 तेव्हा येशू म्हणाले, जो कोणी माझे ऐकून योग्य पाऊल उचलतो त्याच्यासाठी हा दाखला फायदेशीर आहे. 10 येशू एकटे असतांना, त्यांच्या बरोबर असलेल्या बारा जणांनी व त्यांच्या सोबत्यांनी येशूंना या दाखल्याविषयी विचारले. 11 येशू त्यांना म्हणाले, "परमेश्वराच्या राज्यात घडणाऱ्या रहस्यमय गोष्टींची जाण केवळ तुम्हालाच दिलेली आहे, पण बाहेरच्या लोकांसाठी सर्व गोष्टी दृष्टांतात (दाखले देऊन) सांगितल्या जातात. 12 ते पाहात राहातील पण त्यांना कळणार नाही, ऐकतील पण त्यांना समजणार नाही, जेणेकरून त्याचे मन-परिवर्तन झाले नसल्यामुळे, त्याचे पाप क्षमा होऊ शकणार नाहीत. 13 मग येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्ही या दृष्टांताचा (दाखल्याचा) अर्थ समजला नाहीत काय? तर मग तुम्ही दुसरे दाखले कसे काय समजू शकाल?" 14 सुवार्ता सांगणारे सुवार्तिक परमेश्वरासंबंधी शिक्षण

देतात. ¹⁵ जे वचन वाटेच्या बाजूला पेरले जाते, ते हे लोक आहेत : जेव्हा त्यानी ऐकिले ते ऐकतात तेव्हा सैतान लगेच येतो आणि जे काही ते शिकले होते ते उचलून नेतो. ¹⁶ त्याचप्रमाणे खडकाळ जमिनीतील पेरलेले हे लोक आहेत : जे शिकवलेले वचन ऐकून लगेच आनंदाने स्वीकारतात, ¹⁷ तरीपण स्वतः आंतरीकरत्या सशक्त नसल्यामुळे काही दिवसाकरताच ते टिकून राहतात; यानंतर, स्वीकारलेल्या येशूच्या शिक्षणामुळे जर एखादे संकट, क्लेश, समस्या आली किंवा छळ झाला तर मागे हटतात. ¹⁸ जे काटेरी झुडपांमध्ये पेरले जाते ते हे लोक आहेत; जे सुवार्ता ऐकतात, पण त्यानंतर; ¹⁹ जगिक चिंता, संपत्तिचा धोका आणि दुसऱ्या गोष्टींचा लोभ त्यांच्याठायी शिरतो, परमेश्वराचा संदेश घट्ट दाबून ठेवतो आणि निष्फळ राहतात. ²⁰ जे वचन चांगल्या जमिनीवर पेरले गेले ते हे लोक आहेत : सुवार्ता ऐकून स्वीकारतात आणि मग कोणी तीसपट, कोणी साठपट तर कोणी शंभरपट असे उत्पादन देतात. ²¹ येशू त्यांना म्हणाले, दिवा भांडयाखाली किंवा पलंगाखाली ठेवण्यासाठी आणतात काय? ²² कारण कोणतीही बाब लपलेली नाही, जी पुढे येणार नाही, कोणतीही वस्तु अशी गुप्त नाही, जी प्रगट होणार नाही. ²³ जर कोणी माझ्या गोष्टींकडे लक्ष देण्याची इच्छा धरतो तर त्याने दयावे. ²⁴ मग येशू त्यांना म्हणाले, "जे काही तुम्ही ऐकता त्याविषयी खबरदारी घ्या; ज्या मापाने तुम्ही दुसऱ्यांसाठी मापता, त्याच मापाने तुमच्याकरता मापले जाईल आणि त्याला जास्तही दिले जाईल, ²⁵ कारण ज्याच्याजवळ आहे त्याला आणखी मिळेल पण ज्याच्याजवळ थोडके आहे त्याचे ते सुद्धा, त्याच्यापासून घेतले जाईल. ²⁶ यानंतर येशू त्यांना म्हणाले, "परमेश्वराचे राज्य असेच आहे; जसे एखादा मनुष्य जमिनीत बी पसरतो, ²⁷ रात्री झोपतो आणि दिवसा जागा होतो, आणि ते बी मातीत कसे रूजले, वाढले, हे त्याला कळेनासे होते. ²⁸ मातीत लपलेल्या शक्तीनेच, एखादे बी, अंकुर, कणीस आणि मग कणसातील दाणे आपसुकच तयार करते. ²⁹ दाणे पिकले की, तो कापणीसाठी लगेच विळा वापरतो. ³⁰ त्यानंतर येशू म्हणाले, "मी परमेश्वर राज्याची बरोबरी कशाशी करू? कोणते उदाहरण देऊन त्याविषयी समजावून सांगू?" ³¹ परमेश्वराचे राज्य मोहरीच्या दाण्यासारखे आहे. पेरल्या जाणाऱ्या सर्व दाण्यांपेक्षा तो सर्वात लहान आहे. ³² परंतु उगवल्यानंतर तो, सर्व भाज्यांमध्ये मोठा होतो, त्याच्या फांदया इतक्या

मोठाल्या असतात की, उडणारे पक्षी येऊन त्याच्या छायेत वस्ती करतात.

33 लोकांना समजेल, कळेल अशा प्रकारचे दाखले देऊन येशू त्यांना शिकवत असत. 34 दाखल्यावाचून येशू त्यांच्याशी बोलत नसत. तरीपण जेव्हा, एकांती, केवळ शिष्य त्यांच्याबरोबर असायचे, तेव्हा त्या दाखल्यांचा अर्थ ते स्पष्ट करत असत. 35 त्याच संध्याकाळी येशू त्यांना म्हणाले, "चला आपण सर्व पलीकडे जाऊ!" 36 लोक समुदायाला निरोप दिल्यानंतर ते सर्व येशूंबरोबर एका नावेत बसले. 37 तेव्हा एक मोठे वादळ झाले व लाटा नावेवर आदळू लागल्या, त्यामुळे नाव पाण्याने भरू लागली. 38 परंतु येशू स्वतः नावेच्या मागच्या भागात गादीवर झोपलेले होते. येशूंना जागे करून ते लोक म्हणाले, गुरूजी! आपल्याला ठाऊक नाही काय की, आपण बुडणारच आहोत?" 39 "ताबडतोब येशूंनी वादळाला धमकावले आणि पाण्याला म्हटले, "एकदम शांत रहा!" तेव्हा वादळे शांत झाले आणि शांतता पसरली. 40 येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्ही का घाबरला? अजुनही तुमचा माझ्यावर विश्वास नाही काय?" शिष्य भ्याले आणि घाबरलेल्या मनस्थितीत, ते एकमेकांना म्हणू लागले, "हे आहेत तरी कोण? वारा व समुद्र देखील यांचे ऐकतात!

5 ¹ त्यानंतर ते सर्व समुद्राच्या पलीकडे गरसेकरांच्या देशी पोहचले. ² ज्याक्षणी येशू नावेतून खाली उतरले त्याच क्षणी अशुद्ध आत्म्याने भरलेला एक मनुष्य त्यांना भेटला, ³ जो कबरस्तानातून निघून आलेला होता. तो कबरस्तानात राहात असे व त्याला साखळ दंडानी बांधून ठेवण्यात कोणालाही यश मिळाले नव्हते. ⁴ तो वारंवार साखळदंड व बेड्यांनी बांधला जाई परंतु तो त्याचे तुकडे तुकडे करून टाकत असे. तो कोणत्याही माणसाच्या नियंत्रणात येत नव्हता. ⁵ रात्रंदिवस तो कबरांमध्ये आणि डोंगरात राहून ओरडत असे आणि स्वतःला दगडांनी ठेचून तुझे शरीर तो घायाळ करत असे. ^{6,7} त्याने येशूंना दुरूनच पाहिले व धावत जाऊन त्यांना प्रणाम केल्यानंतर, तो मोठ्याने किंचाळला आणि म्हणाला, "हे येशू परमप्रधान परमेश्वराच्या पुत्रा, आपल्याशी माझे काहीही देणे-घेणे नाही; मी शपथ वाहून आपल्याला म्हणतो की मला दुःख देऊ नका. ⁸ तो असे म्हणाला कारण येशूंनी त्याला म्हटले होते की, "अरे अशुद्ध आत्म्या, या माणसातून बाहेर नीघ." ⁹ येशूंनी विचारले,

"तुझे नांव काय आहे?" त्याने उत्तर दिले, "माझे नांव सैन्य आहे, कारण आम्ही विपुल (संख्येने) आहोत." ¹⁰ तो मनुष्य बहुत विनंती करू लागला, "आम्हाला या देशाबाहेर पाठवू नका!" ¹¹ त्याच ठिकाणी डोंगरावर डुकरांचा एक मोठा कळप चरत होता. ¹² अशुद्ध आत्म्यांनी येशूंना विनंती केली की, आम्हाला त्या डुकरांत पाठवा. ¹³ येशूंनी तसेच केल्यानंतर ते अशुद्ध आत्में निघून डुकरांत शिरले, त्यामुळे जवळजवळ दोन हजार डुकरांचा कळप वेगाने धावत जाऊन समुद्रात पडला व बुडून मेला. ¹⁴ डुकरांचे राखण करणारे पळाले व त्यांनी गावात ही गोष्ट सांगितली. ही खबर ऐकताच लगेच लोक पाहण्यासाठी तेथे पोहंचले. ¹⁵ ज्या माणसात अशुद्ध आत्म्यांचे सैन्य होते, त्याला वस्त्र घातलेला व शुद्धीवर आलेला पाहून, लोकांना भीति वाटली. ¹⁶ ती घटना पाहणाऱ्या लोकांनी अशुद्ध आत्में असणाऱ्या मनुष्याविषयी व डुकरांच्या बाबतीत काय झाले याची पूर्ण माहिती सांगितली. ¹⁷ त्या लोकांनी येशूंना विनंती केली की, त्यांनी त्यांच्या गावाच्या सीमेबाहेर निघून जावे. ¹⁸ येशू नावेत बसताच, अशुद्ध आत्में निघालेला माणूस त्यांना विनंती करू लागला की त्यांनी त्याला आपल्याजवळ राहू द्यावे. ¹⁹ परंतु येशूंनी त्याचे ऐकले नाही आणि म्हणाले, "आपल्या घरी जाऊन, आपल्या प्रिय लोकांना सांग की प्रभु परमेश्वरांने तुझ्यावर दया करून तुझ्यासाठी किती मोठी कार्ये केली आहेत." ²⁰ तो मनुष्य गेला, त्याने दकापलीस येथील लोकांना सांगितले की येशूंनी त्याच्यासाठी किती अद्भुत कार्ये केली. हे ऐकून लोक आश्चर्यचकित झाले. ²¹ येशू नावेत बसून पलीकडे गेल्यावर त्याठिकाणी लोकांची मोठी गर्दी जमली. ²² त्याच ठिकाणी समुद्राकाठी आराधनालयाच्या प्रधानांपैकी यार्डर नांवाचा एक अधिकारी आला व तो येशूंच्या चरणांशी पडला. ²³ विनंती करून तो येशूंना म्हणाला, "माझी मुलगी मरणाच्या अवस्थेत आहे; आपण येऊन तिच्यावर हात ठेवावे, म्हणजे ती बरी होईल व जिवंत राहील". ²⁴ येशू त्याच्या बरोबर त्याच्या घराकडे निघाले. गर्दी इतकी भरपूर होती की, लोक एकमेकांवर आदळू लागले होते. ²⁵ एका बाईला बारा वर्षांपासून रक्त वाहण्याचा आजार होता. ²⁶ डॉक्टरांपासून तिला खूप दुःख सोसावे लागले होते; तिने आपली सर्व संपत्ती, उपचार करण्यात खर्चून टाकली होती पण फायदा होण्याऐवजी ती जास्तच आजारी झाली होती. ²⁷ येशूंच्या प्रसिद्धीविषयी ऐकून त्या गर्दीत शिरून, मागून जाऊन तिने येशूंच्या

वस्त्राला हात लावून स्पर्श केला. ²⁸ तिला असे वाटत होते की, "जर मी केवळ येशूच्या वस्त्रांनाच स्पर्श केला तरी मी बरी होईन." ²⁹ त्याच क्षणी तिचे रक्त वाहणे थांबले आणि तिने, 'आपल्या शरीरात अनुभवले की या आजारापासून तिला मुक्ति मिळाली आहे. ³⁰ आपल्या शरीरातून शक्ति निघण्याचा अनुभव केल्यावर, येशूंनी मागे वळून म्हटले, "माझ्या कपड्यांना, कोणी स्पर्श केला आहे?" ³¹ येशूंचे शिष्य म्हणाले, "लोकांची गर्दी एवढी प्रचंड आहे हे आपण पाहातच आहात आणि तरी म्हणता की, "मला कोणी स्पर्श केला"? ³² स्पर्श करणाऱ्या व्यक्तिला पाहण्यासाठी येशूंनी आजूबाजूला पाहिले. ³³ जी स्त्री बरी झाली होती, जिला आजारापासून मुक्ति मिळाली होती, ती भीत-भीत व कांपत-कांपत येशूंच्या पायाशी पडली व तिने त्यांना सर्वकाही सांगितले. ³⁴ येशू तिला म्हणाले, "मुली, तुझ्या 'विश्वासा-परिणामीच', (विश्वासामुळे) तू बरी झालेली आहेस." ³⁵ येशू तिच्याशी बोलत असतांनाच आराधनालयाच्या अधिकाऱ्यांच्या घरातून आलेले काही लोक त्याला म्हणाले, "आपली मुलगी मरण पावली आहे आता गुरूजींना त्रास देण्याचे काय तात्पर्य? ³⁶ लोकांचे हे शब्द ऐकून येशू आराधनालयाच्या अधिकाऱ्याला म्हणाले, "भिऊ नको, फक्त विश्वास ठेव." ³⁷ मग पेत्र, याकोब व याकोबाचा भाऊ योहान यांच्याशिवाय येशूंनी इतरांना आपल्याबरोबर येण्याची मनाई केली. ³⁸ आराधनालयाच्या प्रबंधकाच्या घरी पोहचल्यानंतर येशूंनी तेथे आरडाओरड करणाऱ्या लोकांना, तसेच जोरजोराने रडणाऱ्या लोकांना पाहिले. ³⁹ आत गेल्यावर येशू त्यांना म्हणाले, "हे सर्व रडणे-विलाप करणे का करत आहात?" मुलगी मेलेली नाही, ती तर झोपेत आहे. ⁴⁰ येशूंचे हे कथन ऐकून तेथे जमलेले लोक त्यांच्यावर हसू लागले. येशूंनी सर्वांना बाहेर काढले. नंतर ते, मुलीचे आईबाप व आपल्या सोबत्यांसह, त्या ठिकाणी पोहचले जेथे ती पडलेली (झोपलेली) होती. ⁴¹ आणि मुलीचा हात धरून तिला उठावयास सांगितले, "उठ" ⁴² लगेच ती मुलगी उठून चालू फिरू लागली. तेथे उपस्थित सर्व लोकांनी तोंडात बोटें घातली. ⁴³ येशूंनी त्यांना कडक आज्ञा केली की, त्या घटनेविषयी कोणालाही कळता कामा नये", मग येशू म्हणाले, "मुलीला खावयास काही दिले जावे."

6¹ येशू त्या ठिकाणाहून निघून आपल्या देशात आले. त्यावेळी त्याचे शिष्य त्यांच्याबरोबर होते. ² शब्बाथ दिवशी येशू त्यांना (आराधनालयात) शिकवू लागले. त्याचे ऐकून लोक थक्क झाले व आपसात बोलू लागले की, "हे ज्ञान या मनुष्याला कोठून प्राप्त झाले आहे? हे कसे ज्ञान आहे ज्याद्वारे ही महान कृत्ये प्रगट होतात!" ³ हा तोच सुतार नाही काय जो मरीयेचा पुत्र, तसेच याकोब, योसे, यहूदा व शिमोनाचा भाऊ आहे. याच्या बहिणी आपल्याबरोबर नाहीत काय? याप्रकारे त्या लोकांच्या मनात त्यांच्याविषयी तक्रार होती. ⁴ परंतु येशू त्यांना म्हणाले, "एका संदेष्ट्याला आपल्या जन्मस्थानी, आपल्या घरात, आपल्या नातेवाईकांत अपमानच मिळत असतो". ⁵ काही रोग्यांवर हात ठेवून त्यांनी त्यांना बरे केले, पण त्याखेरीज इतर दुसरे कोणतेही महान कृत्य ते तेथे करू शकले नाहीत. ⁶ त्याचा अविश्वास पाहून येशूंना शंका वाटली तरी ते, शिक्षण देत-देत एका गावाहून दुसऱ्या गावी गेले. ⁷ येशूंनी त्या बारा जणांना बोलावले; त्यांना दोन-दोन याप्रकारे पाठवले आणि अशुद्ध आत्म्यांवर त्यांना अधिकार दिला. ⁸ त्यांनी शिष्यांना प्रवासात फक्त एक काठी घ्यावयास सांगितली; भाकरी, झोळी किंवा पैसे बरोबर घ्यावयास मनाई केली. ⁹ येशूंनी त्यांना चपला घालण्याची परवानगी दिली परंतु एकापेक्षा जास्त अंगरखे घेऊ नयेत असे सांगितले. ¹⁰ मग येशू त्यांना म्हणाले, "जेव्हा तुम्ही एखाद्याच्या घरी प्रवेश कराल, ते ठिकाण सोडीपर्यंत तेथेच वास्तव्य करा. ¹¹ जो कोणी तुम्हाला स्वीकारणार नाही, त्याच्या विरुद्ध साक्षीखातर, आपल्या पायांची धूळ झाडून टाका. मी तुम्हाला सत्य सांगतो की, न्यायाच्या दिवशी या शहरापेक्षा, सदोम व गमोराची अवस्था, अधिक सोसण्याजोगी असेल. ¹² तेथून निघाल्यानंतर त्या सर्वांनी घोषणा केली की, सर्वांना अंतःकरणाचे परिवर्तन करण्याची गरज आहे. ¹³ त्यांनी पुष्कळ दुष्टात्मे काढले आणि अनेक आजारी तेल लावून बरे केले. ¹⁴ हेरोद राजाने येशूंविषयी ऐकले होते, कारण येशूंचे नांव त्याठिकाणी प्रसिद्ध झाले होते. तो म्हणाला, "बाप्तिस्मा देणारा योहान मेलेल्यांतून जिवंत झालेला आहे, म्हणूनच तो ही आश्चर्यकर्म करतो आहे. ¹⁵ दुसरे म्हणाले, "हा एलीया आहे"; इतरजण म्हणाले हा जुन्या काळातील संदेष्ट्यांपैकीच एक आहे. ¹⁶ हेरोद हे ऐकून म्हणाला, "मी ज्या योहानाचे डोके उडवले कदाचित हा तोच असावा, तो मेलेल्यांतून जिवंत उठला आहे." ¹⁷ तो

असे बोलला कारण स्वतः त्याने माणसे पाठवून त्याला तुरूंगात साखळदंडाने बांधून ठेवले होते; कारण हेरोदाने आपला भाऊ फिलिप्प याची पत्नी हेरोदिया हिच्याशी लग्न केले होते. ¹⁸ योहानाने हेरोदाला म्हटले होते की, "आपल्या भावाची बायको ठेवणे हे कायदेशीर नाही." म्हणूनच हेरोदिया त्याचा द्वेष करत होती व त्याला जिवें मारू इच्छित होती, परंतु ती तसे करू शकली नव्हती. ²⁰ योहान प्रामाणिक व सात्विक मनुष्य असल्यामुळे हेरोदाने भीतिपोटी त्याला संरक्षण दिलेले होते. हेरोद मोठ्या आनंदाने योहानाचे म्हणणे ऐकत असला तरी त्याच्याठायी भीति होतीच. ²¹ नंतर एक समय असा आला जेव्हा हेरोदाने आपल्या वाढदिवसाप्रसंगी आपल्या राजघराण्याच्या लोकांना, सैन्यातील अधिकाऱ्यांना व गालीलातील माननीय सदस्यांना मेजवानीसाठी बोलावले. ²² जेव्हा हेरोदियेच्या कन्येने नाच करून, हेरोद व हजर असलेल्या पाहुण्यांना प्रसन्न केले तेव्हा हेरोद त्या कन्येला म्हणाला, "तू जे काही मागशील ते मी तुला देईनच, ²³ शपथ वाहून तो तिला म्हणाला, तू मला जे काही मागशील ते मी तुला देईन, मग माझे अर्धे राज्य सुद्धा!" ²⁴ बाहेर जाऊन ती आपल्या आईला म्हणाली, "मी काय मागू आई?" आई म्हणाली, "योहान बाप्तिस्मा करणाऱ्याचे डोके माग;" ²⁵ लगेच ती घाईने धावत राजाजवळ येऊन म्हणाली, "मला योहान बाप्तिस्मा करणाऱ्याचे डोके मोठ्या ताटात हवे." ²⁶ तेव्हा राजा फारच दुःखी झाला, पण त्याने शपथ वाहिल्यामुळे आणि मेजवानीत आलेल्या लोकांना ठाऊक असल्यामुळे, तो तिला, नाही म्हणू शकला नाही. ²⁷ त्याच वेळी राजाने एका शिपायास हुकूम दिला की योहानाचे डोके आणून सादर केले जावे. तुरूंगात जाऊन शिपायाने त्याचे डोके उडवले आणि ते ताटात ठेवून, त्या मुलीला दिले; त्या मुलीने ते आपल्या आईला दिले. ²⁸ जेव्हा योहानाच्या शिष्यांनी हे ऐकले तेव्हा त्यांनी त्याचे प्रेत उचलले आणि कबरेत नेऊन ठेवले. ²⁹ प्रेषित येशूच्या चाऱ्हीं बाजूला गोळा झाले आणि त्यांनी जे काही केले आणि जे काही शिकवले त्याविषयी येशूंना सांगितले. ³⁰ लोकांचे येणे-जाणे चालूच होते आणि त्यांना जेवणाकरता संधी मिळेना. ³¹ येशू त्यांना म्हणाले, "एकांती जाऊन थोडी विश्रांती घ्या" ³² आणि ते सर्व एका नावेत बसून एकांतात निघून गेले. ³³ लोकांनी त्या सर्वांना जातांना पाहिले होते. अनेक लोकांनी येशू व प्रेषितांना ओळखले आणि आसपासच्या सर्व गावांतून ते पायीच निघाले आणि

येशू येण्यापूर्वीच तेथे पोहंचले आणि गोळा झाले. ³⁴ नावेतून खाली उतरून येशूंनी एक मोठी गर्दी पाहिली, त्यांना पाहून येशू कळवळले कारण ते अशा मेंढरांसारखे होते, ज्यांचा कोणीही मेंढपाळ नव्हता. येशू त्यांना शिकवू लागले. ³⁵ दिवस संपल्यावर येशूंचे शिष्य त्यांच्याजवळ येऊन त्यांना म्हणाले, "हे जंगलातील ओसाड ठिकाण आहे, बराच उशीर झालेला आहे, ³⁶ यांना परत पाठवा म्हणजे हे गावातील जवळच्या वस्तीत जाऊन स्वतःसाठी खाण्यास काही विकत घेतील कारण त्यांच्याजवळ खावयास काहीच नव्हते". ³⁷ येशू म्हणाले, "तुम्हीच त्यांना खावयास द्या." शिष्य म्हणाले, "आम्ही बाजारांत जाऊन ²⁰⁰ चांदीच्या नाण्यांनी भाकरी विकत आणून त्यांना वाढावी काय?" ³⁸ येशू म्हणाले, "जा आणि पहा की तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत?" त्यांनी माहिती काढून सांगितले की एका मुलाजवळ केवळ "पांच भाकरी व दोन मासे आहेत". ³⁹ तेव्हा येशूंनी त्यांना आज्ञा केली की सर्वांना गवताच्या हिरवळीवर वेगवेगळे गट करून बसवा. ⁴⁰ ते लोक शंभर व पन्नासाच्या समूहाने तेथे बसले. ⁴¹ तेव्हा पांच भाकरी व दोन मासे घेऊन येशूंनी आकाशाकडे पाहिले. त्या भाकरींसाठी आशीर्वाद मागून त्या मोडल्या आणि शिष्यांना दिल्या की त्यांनी त्या लोकांना वाटून द्याव्या. ⁴² ते सर्व खाऊन तृप्त झाले. ⁴³ खाल्ल्यानंतर त्यांनी उरलेल्या तुकड्यांच्या बारा टोपल्या भरल्या आणि माशांचेही तुकडे उचलले. ⁴⁴ भाकर खाणाऱ्यांची संख्या जवळजवळ पाच हजार पुरुषांची होती. ⁴⁵ लगेच येशूंनी आपल्या शिष्यांना नावेत बसवले आणि त्यांना पलीकडे बेथसैदेस जावयास सांगितले, या दरम्यान त्यांनी लोकांना निरोप दिला. ⁴⁶ त्यांना पाठवल्यानंतर येशू प्रार्थना करण्यासाठी डोंगरावर निघून गेले. ⁴⁷ संध्याकाळी जेव्हा नाव समुद्राच्या मध्यभागी होती तेव्हा केवळ येशूच काठावर होते. ⁴⁸ बारा त्यांच्या विरुद्ध दिशेचा असल्यामुळे येशूंनी त्यांना वाऱ्यांविरुद्ध संघर्ष करतांना पाहिले. सुमारे चार वाजता सकाळी येशू समुद्रावरून चालत त्यांच्याकडे आले; ⁴⁹ पण जेव्हा त्या लोकांनी येशूंना समुद्रावरून चालतांना पाहिले तेव्हा ते भूत आहे असे समजून ओरडले. ⁵⁰ ते सर्व येशूंना पाहून घाबरले. लगेच येशू त्यांच्याशी बोलले, "धाडसी व्हा, मी आहे, भिऊ नका." ⁵¹ त्यांच्याबरोबर येशू नावेत बसले आणि वादळही शांत झाले. ते सर्व आपल्या मनातल्या मनात खूपच आश्चर्याने भरून गेले होते.

52 त्याचे अंतःकरण कठोर झाल्यामुळे त्यानी भाकरींच्या आश्चर्यकर्माकडे दुर्लक्ष केले होते; 53 जेव्हा ते पलीकडे जाऊन गनेसरेताच्या किनाऱ्यास पोहचलें तेव्हा 54 नावेतून उतरताच लोकांनी त्यांना ओळखून घेतले. 55 जेथे कोठे येशू गेले, तेथे तेथे लोक आसपासच्या सर्व भागांतून आजारी, बाजेवर घालून त्यांच्याकडे येऊ लागले. 56 ज्या ज्या ठिकाणी येशू गेले, गाव, शहर किंवा वस्ती, त्या त्या ठिकाणी लोक रोग्यांना, थेट गच्च भरलेल्या बाजारात आणून त्यांना विनंती करत होते की, त्यांना येशूंच्या वस्त्राच्या गोंडयाला तरी, स्पर्श करू दयावा. जितक्यांनी त्यांना स्पर्श केला तितके सर्व बरें झाले.

7 ¹ तेव्हा परूशी व यरूशलेमेतून आलेले अनेक शास्त्री येशूंच्या सभोवताली एकत्र जमले. ² जेव्हा त्यानी काही शिष्यांना हात न धूता जेवतांना पाहिले तेव्हा त्यानी त्यांची टीका केली. ³ यासाठी की परूशी व यहूदी, वडिलांच्या प्रथेनुसार जोपर्यंत हात धुत नसत, तोपर्यंत जेवत देखील नसत. ⁴ बाजारातून घरी आल्यावर, हात धुतल्याशिवाय ते भोजन करत नसत; आणखी अशा बऱ्याच दुसऱ्या रुढी त्यांच्यामध्ये होत्या; जसे प्याले, पितळेची भांडी धुणे, मेज धुणे इत्यादी. ⁵ तेव्हा परूश्यांनी व शास्त्र्यांनी येशूंना विचारले, "तुझे शिष्य हात न धुता जेवतात, वडिलांच्या प्रथांचे पालन ते का करत नाहीत?" ⁶ येशूंनी त्यांना उत्तर दिले, "कपट्यांनो तुमच्या सारख्या लोकांविषयी यशयाने अगदी योग्य भविष्यवाणी केलेली आहे. ⁷ हे लोक केवळ ओठांनी माझा आदर करतात, परंतु त्याचे अंतःकरण माझ्यापासून दूर असते; ते व्यर्थ माझी आराधना करतात आणि माणसांच्या आज्ञा ते परमेश्वरीय सिद्धातांच्या रूपात प्रस्तुत करतात. ⁸ परमेश्वराची आज्ञा दुर्लक्षित करून, तुम्ही माणसांनी स्वीकार केलेल्या प्रथा : जसे प्याले, भांडी धुण्याकडे जास्त लक्ष देता; अशाच प्रकारच्या इतर अनेक गोष्टीं तुम्ही करता. ⁹ येशू त्यांना म्हणाले, "स्वतःच्या रीतीविधी पूर्ण करण्याची होड लावून तुम्ही परमेश्वराच्या आज्ञा टाळता. ¹⁰ मोशेने म्हटलेले आहे, "आपल्या आई-बापाचा मान राख आणि जो कोणी त्यांची निंदा करतो त्याला मृत्युदंडाची शिक्षा दिली जावी." ¹¹ पण तुम्ही म्हणता की जर एखादा, आपल्या आईबापाला म्हणाला की, "माझे जे काही आहे, जे आपल्या उपयोगी पडले असते, ते सर्व मी परमेश्वरबापाला अर्पण करून टाकले आहे" असे म्हणणे

बरोबर आहे. ¹²याप्रकारे तुम्ही त्याला, त्याच्या आई-बापासाठी काहीच करू देत नाही. ¹³याप्रकारे ही जी प्रथा तुम्ही मानत आहात तिचे पालन करून तुम्ही परमेश्वराची आज्ञा टाळता, अशाप्रकारचीच अनेक कामे तुम्ही करत राहता". ¹⁴तेथे हजर असलेल्या पूर्ण समुदायाला उद्देशून येशू म्हणाले, प्रत्येकाने माझे ऐकावे व ते नीट समजून घ्यावे : ¹⁵बाहेरून माणसाच्या आत जाणारी कोणतीही वस्तु माणसाला अशुद्ध करू शकत नाही, पण ज्या वस्तु माणसाच्या अंतःकरणातून बाहेर निघतात, त्याच त्याला अशुद्ध करतात. ¹⁶जर एखाद्याकडे ऐकण्याचे कान आहेत तर त्याने ऐकावे. ¹⁷जेव्हा येशूंनी लोकांना निरोप दिला तेव्हा त्यांच्या शिष्यांनी त्यांना दृष्टांताविषयी स्पष्टीकरण मागितले. ¹⁸येशू त्यांना म्हणाले, "तुमच्याजवळ देखील कमी समज आहे काय? तुम्ही समजू शकत नाही काय की, जे काही माणसाच्या आत, बाहेरून जात असते, ते त्याला अशुद्ध करत नाही. ¹⁹कारण ते सर्व काही त्याच्या अंतःकरणात जात नाही, पोटात जाऊन, शरीरातून बाहेर निघून जाते. ²⁰पुढे येशू म्हणाले, "जे काही माणसाच्या मनातून येते, तेच त्याला अशुद्ध करते. ²¹यासाठी की माणसाच्या आतून वाईट विचार, व्यभिचार, हत्या, ²²चोरी, लोभ, दुष्टाई, धोका, कामुकता, वाईट दृष्टि, निंदा, गर्व व मूर्खता, ²³या सर्व गोष्टी त्याच्या अंतःकरणातून बाहेर निघून त्याला अशुद्ध करतात. ²⁴तेथून निघून येशू सोर व सिदोनाच्या सीमेपर्यंत गेले, तेथील एका घरात गेले पण याविषयी कोणालाही कळू नये अशी त्यांची इच्छा होती. तरीपण लोकांना त्याविषयी कळलेच. ²⁵एका स्त्रीने, जिच्या मुलीला भूतबाधा होती, येशूविषयी ऐकले व ती येऊन त्यांच्या पायांवर पडली. ²⁶ती ग्रीक असून सुरफुणीकी जातीची होती. तिने येशूंना विनंती केली की त्यांनी तिच्या मुलीतून भूत काढावे. ²⁷पण येशू म्हणाले, "प्रथम मुलांना तृप्त होऊ दे, कारण मुलांची भाकर कुत्र्यांना टाकणे उचित नाही". ²⁸त्या स्त्रीने उत्तर दिले, "होय प्रभुजी, तरीपण कुत्रीही मेजाखाली पडलेला चुरा खातातच. ²⁹येशू तिला म्हणाले, तुझ्या याच एका विधानास्तव तू जा, तुझ्या मुलीतून भूत निघून गेले आहे." ³⁰घरी पोहंचल्यावर तिने आपल्या त्या मुलीला अंथरूणावर पाहिले; जिच्यातून भूत निघून गेलेले होते. ³¹नंतर येशू सोर व सिदोनातून निघून दकापलीस प्रांतातून जाऊन पुन्हा गालील समुद्राकडे परत आले. ³²लोक एका बहिःच्या व तोतऱ्या माणसाला

येशूंकडे घेऊन आले, त्यानी त्यांना विनंती केली की, त्या माणसाला बरें करावे. 33 येशूंनी त्या माणसाला गर्दीपासून दूर नेले आणि त्याच्या कानात आपली बोटे घातली, नंतर थुंकून त्यानी त्याच्या जिभेला स्पर्श केला. 34 वर आकाशाकडे पाहून येशू म्हणाले, "इप्फाथा!" म्हणजे तुरंत उघड." 35 लगेच त्याचे कान उघडले आणि जिभेचे तंतू सुटून तो स्पष्ट-स्पष्ट बोलू लागला. 36 येशूंनी लोकांनी आज्ञा दिली की याविषयी कोणाही कळवू नये, पण येशूंनी जितकी त्यांना मनाई केली त्याहून जास्तच लोकानी याविषयी चर्चा केली. 37 आश्चर्यचकित झाले. होय त्यांच्या आश्चर्याला सीमा उरलीच नाही, लोकांनी म्हटले, "येशू सर्वकाही बरे करतात, इतके की, बहिरे ऐकू आणि मुके बोलू लागतात.

8 ¹ तोवर लोकांचा समुदाय वाढतच गेला होता आणि त्यांच्याजवळ खावयास काहीही नव्हते, तेव्हा येशूंनी आपल्या शिष्यांना बोलावून म्हटले, ² "आज तीन दिवसांपासून हे लोक सतत माझ्याबरोबर आहेत, यांच्याजवळ खावयास काहीही नाही. मला यांच्यावर फार दया येत आहे. ³ जर मी त्यांना उपाशी घरी पाठवून दिले तर ते वाटेतच बेशुद्ध होऊन पडतील कारण यांच्यापैकी अनेकजण बरेच दुरून आलेले आहेत. ⁴ येशूंचे शिष्य त्यांना म्हणाले, "या लहानशा जागेत, इतक्या अधिक लोकांच्या जेवणाची सोय कशाप्रकारे केली जाऊ शकेल? ⁵ येशूंनी त्यांना विचारले, "तुमच्याजवळ किती भाकरी आहेत?" ते म्हणाले, "सात". ⁶ येशूंनी लोकांना जमिनीवर बसण्याची आज्ञा केली. सात भाकरी आपल्या हातात घेऊन, आभार मानल्यानंतर येशूंनी त्या मोडल्या, मग त्या भाकरी घेऊन शिष्यांनी लोकांना वाढावयास सुरवात केली. ⁷ त्यांच्याजवळ काही लहान-लहान मासे देखील होते, आभार मानून येशूंनी ते लोकांना वाढावयास सांगितले. ⁸ ते लोक जेवून तृप्त झाले आणि त्यानी उरलेल्या तुकड्यांच्या सात टोपल्या भरून घेतल्या. ⁹ त्या दिवशी सुमारे चार हजार लोकांनी भोजन केले; त्यानंतर येशूंनी लोकांना घरी पाठवून दिले. ¹⁰ यानंतर लगेच येशू आपल्या शिष्यांबरोबर नावेत बसून दल्मनुथा प्रांताकडे रवाना झाले. ¹¹ परूशी येऊन त्यांना प्रश्न विचारू लागले आणि त्यांची पारख करावी म्हणून स्वर्गातून एखादे कोणतेही चिन्ह द्यावयास सांगितले. ¹² तेव्हा एक लांब उसासा (श्वास) घेऊन येशू बोलले, "या पिढीचे लोक चिन्हांच्या

शोध्यात का असतात? मी तुम्हाला खात्रीने सांगतो की या पिढीच्या लोकांना कोणतेही चिन्ह दिले जाणार नाही. ¹³ त्यांना सोडल्यानंतर पुन्हा येशू नावेत बसून पलीकडे निघून गेले. ¹⁴ शिष्य भाकरी घेण्याचे विसरले होते आणि नावेत त्यांच्याजवळ फक्त एकच भाकर होती. ¹⁵ त्यांना सूचना देऊन येशूंनी सांगितले की, "परुश्यांचे खमीर व हेरोदाचे खमीर याविषयी सावध असा." ¹⁶ त्यांनी आपसात वादविवाद करून म्हटले, "आपल्याजवळ तर भाकरीच नाहीत." ¹⁷ येशूंनी ते जाणले आणि त्यांना म्हटले, "तुमच्याजवळ भाकरी नाहीत, याविषयी तुम्ही चर्चा का करता? तुम्हाला अजूनही समजतच नाही काय? तुमचे अंतःकरण आताही कठीण आहे काय? ¹⁸ तुमचे डोळे असून तुम्ही पाहू शकत नाही काय? कान असून ऐकू येत नाही काय? तुम्हाला आठवत नाही काय? ¹⁹ मी जेव्हा पंच हजारंसाठी पंच भाकरी मोडल्या, तेव्हा तुम्ही किती टोपल्या उचलल्या? ते म्हणाले "बारा"; ²⁰ तसेच चार हजारंसाठी सात भाकरी मोडिल्या तेव्हा तुम्ही उरलेल्या तुकड्यांच्या किती टोपल्या उचलल्या? ते म्हणाले "सात"; ²¹ येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्हाला काहीच कळत नाही याचे कारण तरी काय आहे? ²² जेव्हा येशू वेथसैदा येथे आले तेव्हा येशूंनी एका आंधळ्याला स्पर्श करावा म्हणून लोक त्याला येशूंकडे घेऊन आले. ²³ येशूंनी त्याचा हात धरून त्याला शहराबाहेर नेले. त्याच्या डोळ्यांवर थुंकले मग त्याच्यावर हात ठेवल्यावर त्याला विचारले, "तुला काही दिसत आहे किंवा नाही?" ²⁴ त्या माणसाने वर पाहून म्हटले, "मला माणसें चालल्यासारखी दिसत आहेत पण जणूकाही झाडे चालत आहेत अशी. ²⁵ जेव्हा येशूंनी पुन्हा त्याच्या डोळ्यांवर हात ठेवले आणि त्याने वर पाहिले तेव्हा तो स्पष्ट स्पष्ट पाहू लागला. ²⁶ येशूंनी त्याला घरी परत जावयास सांगितले आणि म्हटले की त्याने शहरात जाऊ नये किंवा कोणालाही याविषयी सांगू नये. ²⁷ येशू व त्याचे शिष्यगण कैसरियाच्या फिलिप्प नगराला जात होते; वाटेत येशूंनी शिष्यांना एक प्रश्न विचारला, "माझ्याविषयी लोकांचे विचार काय आहेत? ²⁸ त्यांनी उत्तर देऊन म्हटले, "काहींचे म्हणणे आहे की आपण बाप्तिस्मा करणारा योहान आहात; काहीजण म्हणतात की आपण एलीया आहात व इतर दुसरे आपल्याला अनेक संदेष्ट्यांपैकी एक असे म्हणतात. ²⁹ येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्ही मला काय म्हणता? पेत्र म्हणाला, "आपण ख्रिस्त आहात." ³⁰ येशूंनी त्यांना मना केले की,

"माझ्याविषयी तुम्ही कोणालाही सांगता कामा नये." ³¹ येशू त्यांना शिक्षण देऊ लागले की मनुष्याचा पुत्र (मी स्वतः) छळ सहन करून, वडीलमंडळी, प्रधान याजक व शास्त्री यांद्वारे मारला जाईल परंतु तिसऱ्या दिवशी तो पुन्हा जिवंत उठेल. ³² ही गोष्ट येशू उघडपणे सांगत होते. हे ऐकून पेत्र येशूंना वेगळे नेऊन रागावू लागला. ³³ येशूंनी मागे वळून शिष्यांकडे पाहिले आणि पेत्राला रागावून म्हटले, "दूर हो सैताना! तू परमेश्वराच्या नव्हे तर मनुष्यांच्या गोष्टींवर मन लावत आहेस". ³⁴ येशूंनी शिष्यांसोबतच लोकांनाही बोलावले व त्यांना म्हटले, "जर कोणी माझा स्वीकार करू इच्छीतो तर त्याने आपला 'स्व' नाकारावा, तसेच आपला क्रूस उचलून आणि माझे ऐकून जीवन जगावयास सुरवात करावी. ³⁵ कारण जो कोणी तुझे जीवन वाचवण्याचा प्रयत्न करतो, तो ते गमावेल, पण जो कोणी माझ्या व माझ्या सुवार्तेकरता तुझे जीवन जगतो, तोच ते वाचवेल. ³⁶ कारण जर एक मनुष्य सर्व जग जिंकतो परंतु आपला आत्मा गमावतो, तर त्याला काय फायदा? ³⁷ मनुष्य आपल्या आत्म्याच्या मोबदल्यात काय देईल? ³⁸ म्हणूनच या व्यभिचारी व दुष्ट पिढीतून, ज्या कोणाला माझी लाज वाटेल आणि जेव्हा मनुष्याचा पुत्र पवित्र परमेश्वरदूतांसहित आपल्या पित्याच्या गौरवाने येईल तेव्हा, त्याला त्या माणसाची लाज वाटेल.

9 ¹ येशू त्या लोकांना म्हणाले, "मी खरे सांगतो की येथे उभे असलेल्यांपैकी काही लोक असे आहेत की जोपर्यंत ते परमेश्वराचे राज्य सामर्थ्याने येतांना पाहणार नाहीत तोपर्यंत ते मरण चाखणारच नाहीत." ² सहा दिवसानंतर येशू पेत्र, याकोब व योहानाला एका उंच डोंगरावर घेऊन गेले. तेथे त्यांच्या दृष्टीसमोरच येशूंचे रूप बदलले. ³ येशूंचे वस्त्र अगदी बर्फासारखे पांढरे झाले आणि ते चमकू लागले की, तसा पांढरेपणा, या पृथ्वीवरील कोणताही परीट (धोबी) आणू शकला नसता. ⁴ तेथेच एलीया व मोशे प्रगट झाले आणि ते येशूंशी बोलत होते. ⁵ पेत्र लगेच म्हणाला, "गुरूजी, आम्ही येथे असणे ही खूप चांगली गोष्ट आहे; आपण तीन तंबू बनवू या, एक आपल्यासाठी, एक मोशेसाठी व एक एलीयासाठी. ⁶ ते सर्व इतके घाबरले होते की, पेत्र भांबावून काहीतरी बोलला. ⁷ मग एका मेघाने त्यांच्यावर छाया केली आणि मेघाच्या त्या आच्छादनातून एक आवाज आला की, "हा माझा परमप्रिय पुत्र आहे,

याचेच एका." 8 अचानक, ज्यावेळी त्यानी चाऱ्हीं बाजूला नजर फेकली त्यावेळी तेथे कोणीही नव्हते, केवळ येशू आणि तेच होते. 9 डोंगरावरून खाली उतरत असतांना, येशूंनी त्यांना मना केले की, जोपर्यंत ते मेलेल्यांतून जिवंत होत नाहीत तोपर्यंत त्या अनुभवाविषयी इतरांना काहीही सांगू नये. 10 जिवंत होणे काय आहे यावर त्यानी आपसात वादविवाद केला परंतु त्या विषयावर ते शांतच राहिले. 11 त्यानी (शिष्य) येशूंना विचारले, "शास्त्री असे का म्हणतात की अगोदर एलीया येईल?" 12 येशू उत्तर देत म्हणाले, "हे खरे आहे की आधी एलीया येईल व तो सर्वकाही सुधारील, पण तरीही मनुष्याच्या पुत्राविषयी असे लिहिले आहे की, तो पुष्कळ दुःखे सहन करील आणि त्याचा अपमान केला जाईल." 13 परंतु मी तुम्हाला सांगतो की एलीया आलेला (येऊन चुकला) आहेच आणि त्याच्याविषयी जसे लिहिलेले होते त्यानुसार, त्यानी ते सर्व केले जे करण्याची त्यांची इच्छा होती; 14 जेव्हा येशू शिष्यांजवळ आले तेव्हा त्यानी एक प्रंचड गर्दी आपल्या सभोवताली पाहिली आणि शास्त्री येशूंना प्रश्न उत्तर विचारू लागले. 15 येशूंना पाहून लोक दंग झाले; ते धावतच आले, त्यानी त्यांना प्रणाम केला. 16 येशू शास्त्र्यांना म्हणाले, "तुम्ही त्यांना काय विचारत आहात?" 17 गर्दीतून एकाने उत्तर दिले, "गुरूजी मी आपला मुलगा घेऊन आपणाकडे आलो होतो. माझ्या मुलाठायी एक मुका आत्मा आहे. 18 ज्यावेळी तो त्याला धरतो त्यावेळी त्याला खाली आपटतो, त्याच्या तोंडाला फेस येतो आणि मग तो दांत खातो. माझा मुलगा दिवसेंदिवस अशक्त होत चालला आहे. मी आपल्या शिष्यांना विनंती केली होती परंतु त्यांना तो काढता आला नाही." 19 येशू म्हणाले, "हे अविश्वासू पिढी मी किती काळ तुमच्याबरोबर राहणार, कोठपर्यंत तुमचे सोसणार? त्याला माझ्याकडे घेऊन या." 20 ते त्याला येशूंजवळ घेऊन आले; जेव्हा त्या अशुद्ध आत्म्याने येशूंना पाहिले तेव्हा लगेच मुलाला झटका आणून जमिनीवर आपटले आणि त्याच्या तोंडातून फेस येऊन तो जमिनीवर लोळू लागला. 21 येशूंनी त्याच्या वडिलांना विचारले, "याची ही अवस्था केंव्हापासून आहे?" वडील म्हणाले, बाल्यावस्थेपासून. 22 अनेक वेळा याचा जीव घेण्याकरता त्या आत्म्याने याला पाण्यात किंवा अग्नित ढकलून मारण्याचा प्रयत्न केला; जर आपण काही करू शकत असाल तर, आमच्यावर दया करा." 23 येशू त्याला म्हणाले, "आपण काही करू शकत

असाल असे का म्हणतोस?" जर तू विश्वास केलास तर सर्व काही होऊ शकते. 24 लगेच मुलाच्या बापाने उत्तर दिले, "प्रभुजी, मला विश्वास आहे, कृपा करून माझा शंका काढून टाका" 25 जेव्हा येशूंनी लोकांना धावत येतांना पाहिले तेव्हा त्या अशुद्ध आत्म्याला धमकावून सांगितले, "अरे मुक्या-बहिऱ्या आत्मा, मी तुला आज्ञा देतो की त्याच्यातून निघून बाहेर ये आणि पुन्हा कधीही त्याच्या शरीरात प्रवेश करू नको." 26 तेव्हा तो आत्मा किंचाळून भीषण रीतीने त्याला पिळून आणि आपटून त्याच्यातून निघून गेला आणि जणू काही तो मुलगा अगदी मेल्यागत झाला. तेव्हा पुष्कळ लोक म्हणाले की, "तो मेला आहे". 27 परंतु येशूंनी आपल्या हाताने धरून त्याच्या पायावर त्याला उभे केले आणि तो उभा राहिला. 28 घरी आल्यानंतर शिष्यांनी एकांतात विचारले, "आम्ही त्याला का काढू शकलो नाही?" 29 येशू म्हणाले, "या प्रकारचा आत्मा, प्रार्थना व उपासाखेरीज सहजासहजी बाहेर निघत नाही." 30 तेथून निघून ते गालीलातून चालले होते. येशूंची इच्छा होती की हे कोणालाही कळू नये. 31 शिष्यांना शिकवत असतांना येशू म्हणाले, "मनुष्याचा पुत्र लोकांच्या हातात दिला जाईल आणि ते त्याला जिवें मारतील, त्याच्या मरणानंतर तो तिसऱ्या दिवशी उठेल. 32 ते लोक ही गोष्ट समजू शकले नाहीत पण आणखी काही विचारण्याची त्यांना भीति वाटत होती. 33 यानंतर येशू कफर्णहूमात आले, घरी असतांना त्यांनी विचारले, "तुम्ही वाटेत येत असतांना कशाविषयी वादविवाद करत होता?" 34 परंतु ते शांत राहिले कारण ते या गोष्टीविषयी विवाद करत होते की त्यांच्यात सर्वात मोठा कोण आहे? 35 येशूंनी त्या बारा जणांना बोलावून म्हटले, "जर कोणी प्रथम किंवा पहिला होऊ इच्छीतो तर त्याने सर्वात शेवटचा आणि सर्वांचा चाकर व्हावे. 36 मग येशूंनी एका लहान बाळाला त्यांच्यामध्ये ठेवले, त्याला हातात उचलून कवटाळले आणि त्यांना म्हणाले, 37 "जो कोणी माझ्या नांवाने अशा बाळांपैकी एकाला स्वीकारतो तो मला स्वीकारतो आणि जो कोणी मला स्वीकारतो, तो मला नव्हे तर ज्यांनी मला पाठविले आहे त्याचा स्वीकार करतो. 38 योहान त्यांना म्हणाला, "गुरूजी आम्ही एका अशा मनुष्याला पाहिले जो आपल्या नावाने भुतें काढत होता; आम्ही त्याला मना केले कारण तो आमच्याबरोबर नव्हता." 39 येशू त्याला म्हणाले, "त्याला मना करू नका, कारण जो मनुष्य माझ्या नांवाने अद्भुत कार्ये करतो, तो लगेच

माझ्याविरुद्ध काहीच म्हणणार नाही; ⁴⁰ कारण जो आपला विरोधी नाही तो आपल्याच पक्षाचा आहे, ⁴¹ जो कोणी माझ्या नांवाने, यासाठी की तुम्ही ख्रिस्तांचे आहात, तुम्हाला पेलाभर पाणी देतो, मी तुम्हाला खरे सांगतो की तो तुझे प्रतिफल (बक्षीस) गमावणार नाही. ⁴² या लहानांपैकी, जे माझ्यावर विश्वास करतात, जर कोणी अडचण ठरला तर, त्याच्यासाठी हेच बरे झाले असते की त्याच्या गळ्यात जात्याची जड तळी बांधून त्याला समुद्रात ढकलून दिले जावे. ⁴³ तुझा हात तुझ्या नाशाचे (पापांत पडण्याचे) कारण ठरत असेल तर तो कापून फेकून दे; कारण दोन्ही हात घेऊन नरकाची पीडा भोगण्यापेक्षा तुझ्यासाठी हेच चांगले आहे की, तू लुळ्यासारखे स्वर्गात जावे, कारण दोन्ही हातांसह नरकातील पीडी भोगणे कठीण आहे कारण, नरकातील पीडा कधीच संपत नाही. ⁴⁴ जेथील किडा मरत नाही, पिडेचा (अग्नि) अंतच नाही. ⁴⁵ जर तुझा पाय तुला वाईट कामी पाडण्याचे कारण ठरत असेल तर, त्याला कापून फेकून दे; कारण दोन्ही पाय घेऊन मृत्यू (नरक) प्राप्त करण्यापेक्षा तुझ्यासाठी हेच चांगले आहे की तू लंगडा राहूनच जीवनात (स्वर्ग) प्रवेश करावा; ⁴⁶ जेथे नरकाचा किडा मरत नाही, तेथील अग्नी कधी विझत नाही. ⁴⁷ जर तुझा डोळा तुला पापांत फसवत असेल तर तो काढून फेकून टाक. दोन डोळे घेऊन नरकात जाण्यापेक्षा हेच चांगले आहे की तू एक डोळा घेऊन स्वर्गात जावे; ⁴⁸ तेथील किडा मरत नाही आणि तेथील पीडा (अग्नि) कधीच कमी होत नाही. ⁴⁹ प्रत्येकाची पारख केली जाईल, त्याचप्रमाणे प्रत्येकाचे बलिदानही पारखले जाईल! ⁵⁰ मीठ चांगला पदार्थ असला तरी, जर मीठाने आपला खारटपणा गमावला तर मग त्याला कसे खारट करता येईल? तुम्ही तुमच्याठायी मीठ असू द्या व एकमेकांबरोबर मेळ घालून राहा.

10 ¹ येशू तेथून निघून यार्देनेच्या पलीकडे, यहूदीया प्रदेशात पोहंचले आणि लोक पुन्हा त्यांच्या अवतीभवती एकत्र जमले. येशू त्यांना शिक्षण देऊ लागले; ² तेव्हाच परूशी पारखण्याकरता येशूजवळ आले व त्यांनी त्यांना विचारले, "पुरुषाने बायकोला सोडून देणे कायदेशीर आहे काय?" ³ येशूंनी त्यांना विचारले, "मोशेने काय आज्ञा दिली होती?" ⁴ परूशी म्हणाले, "की सूटपत्र दिल्यानंतरच एखादयाने बायकोला सोडावे." ⁵ येशूंनी

उत्तर दिले, तुमच्या अंतःकरणातील कठोरपणामुळेच त्याने तसे म्हटले होते. 6 परंतु प्रारंभापासून परमेश्वराने मनुष्याची स्त्री-पुरुष याच रूपात निर्मिती केली. 7 त्याच कारणाने एक पुरुष आपल्या आई-वडिलांना सोडून पत्नीशी जोडलेला (संयुक्त) राहिल. 8 ती दोघें एकदेह होतील. त्या क्षणापासून ती वेगळी नव्हे तर 'एकदेह' म्हटली जातील. 9 म्हणूनच जे परमेश्वरबापाने संयुक्त केले आहे, ते मनुष्याने विभक्त करू नये. 10 घरात याच विषयावर शिष्यांनी प्रश्न विचारले. 11 येशू त्यांना म्हणाले, "जो मनुष्य आपल्या बायकोचा त्याग करून, दुसरीशी लग्न करतो, तो तिच्याबरोबर व्यभिचार करतो." 12 जर पत्नी आपला पति सोडून दुसऱ्याशी लग्न करते, तर ती देखील व्यभिचार करते. 13 याच दरम्यान येशूंनी लहान बाळकांना स्पर्श करावा म्हणून लोक त्यांना येशूजवळ घेऊन आले; परंतु शिष्यांनी, आणणाऱ्यांना मना केले. 14 तेव्हा येशूंना ते बरे वाटले नाही आणि ते म्हणाले, "लहान बाळकांना माझ्याजवळ येऊ द्या; त्यांना मना करू नका, कारण परमेश्वराचे राज्य बाळकांसारखे अंतःकरण बाळगणाऱ्या लोकांसाठीचेच आहे. 15 मी तुम्हाला खरे सांगतो की, जो कोणी बाळकासारखा होऊन परमेश्वराचे राज्य स्वीकारत नाही तो तेथे जाणार नाही. 16 तेव्हा येशूंनी बाळकांना आपल्या हातांनी कवटाळले आणि त्यांच्यावर हात ठेवून आशीर्वाद दिला. 17 जेव्हा येशू वाटेने जात होते तेव्हाच एकजण धावत आला आणि त्यांच्यासमोर गुडघे टेकून म्हणाला, "अहो! उत्तम गुरूजी, स्वर्ग प्राप्त करण्यासाठी मी काय करू?" 18 येशू त्याला म्हणाले, "तू मला उत्तम का म्हणतोस? परमेश्वराखेरीज कोणीही उत्तम नाहीच!" 19 आज्ञा तर तू जाणतोसच; व्यभिचार करू नको, खून करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, धोका देऊ नको आणि आई-वडिलांचा मान राख. 20 त्याने येशूंना उत्तर दिले, "गुरूजी! हे सर्व तर मी बालपणापासूनच करत आलो आहे." 21 येशूंनी त्याच्यावर प्रीति केली आणि ते म्हणाले, तुझ्यात एक उणीव आहे, जा, जे काही तुझ्याजवळ आहे ते विकून टाक आणि गरीबांना वाटून दे; आपला कूस उचलून, माझे वचन मानून जीवन जग, तेव्हा तुला स्वर्गीक संपत्ती मिळेल." 22 हे ऐकून तो दुःखी झाला व तसाच घरी परत गेला, कारण तो फार श्रीमंत होता. 23 चाऱ्हीं बाजूला पाहून येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाले, जे लोक श्रीमंत आहेत त्याचा स्वर्गात प्रवेश होणे किती कठीण आहे! 24 शिष्य येशूंच्या

गोष्टी ऐकून चकित झाले, येशू पुन्हा त्यांना म्हणाले, "मुलांनो, जो आपल्या संपत्तीवर भरंवसा ठेवतो, त्याचे स्वर्गाच्या राज्यात दाखल होणे किती अवघड आहे! ²⁵ एक उंट, सुईच्या नाकातून जाऊ शकतो पण एका श्रीमंताने स्वर्गात प्रवेश करणे फारच कठीण आहे." ²⁶ ते अतिशय चकित होऊन आपसात म्हणू लागले, "मग उद्धार कोण प्राप्त करू शकेल?" ²⁷ त्यांच्याकडे पाहून येशू म्हणाले, "मनुष्यासाठी हे कार्य कठीण आहे, परंतु परमेश्वर काहीही करू शकतो." ²⁸ पेत्र येशूंना म्हणाला, "पाहा, आम्ही सर्वकाही सोडून तुझेच झालो आहोत". ²⁹ येशूंनी उत्तर दिले, "मी तुम्हाला सत्य सांगतो की, असा कोणीही नाहीये, ज्याने माझ्या व माझ्या सुवार्तेसाठी घर, भाऊ-बहिण, पत्नी किंवा आई किंवा मुले वा जमीन-संपत्ती सोडली आहे; ³⁰ व ज्याला वर्तमानकाळी छळासमवेत, शंभरपटीने घरे, भाऊ-बहिणी, आया, मुलें, जमीन-संपत्ती मिळणार नाही (अर्थात मिळेलच) आणि होय, भविष्यकाळी, अनंत जीवनही त्याचेच होईल. ³¹ पण जे पहिले होते, ते शेवटले होतील आणि शेवटी होते ते पहिले होतील. ³² ते यरूशलेमेकडे वाटेने जात असताना येशू त्यांच्यापुढे चालत होते. ते सर्व आश्चर्याने भरलेले होते व त्यांच्या मागे-मागे येणारे सुद्धा घाबरले होते. येशूंनी त्या बारा लोकांना वेगळे बोलावले आणि त्याचे (येशूंचे) काय होणार आहे त्याविषयी सर्व सांगू लागले. ³³ पहा, आपण यरूशलेमेस जात आहोत आणि मनुष्याचा पुत्र (मी) प्रधान याजक आणि शास्त्रांच्या सुपूर्द केला जाईल, ते लोक त्याला फाशी देऊन गैरयहूदीयांच्या हातात देऊन टाकतील. ³⁴ त्याची थट्ट करून ते त्याला फटके मारतील, थुंकतील आणि त्याचा जीव देखील घेतील, ³⁵ जब्दीची दोन्ही मुलें, याकोब व योहान म्हणाले, "गुरूजी, आम्हाला जे हवे ते आमच्या इच्छेप्रमाणे आपण आमच्यासाठी करावे. ³⁶ येशूंनी त्यांना विचारले, "मी तुमच्यासाठी काय करावे अशी तुमची इच्छा आहे?" ³⁷ ते लगेच बोलले, "आपण असे होऊ दयावे की, भविष्यातील आपल्या राज्यात, (शासनकाळी) आमच्यातील एकाने आपल्या उजवीकडे व दुसऱ्याने डावीकडे बसावे". ³⁸ पण येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्हाला ठाऊक नाही की तुम्ही काय मागत आहात; जो प्याला मी पिणार आहे तो तुम्ही पिऊ शकाल काय? आणि ज्या पीडेत मी बुडणार (बाप्तिस्मा घेणार) आहे, ती तुम्ही सहन करू शकणार काय?" ³⁹ ते म्हणाले, होय, आम्ही खरोखर ते सहन करू शकतो. येशू त्यांना

म्हणाले, "अवश्य, तुम्ही तो प्याला पिणार जो मला प्यावयाचा आहे आणि त्या पीडेतून जाणार, ज्यातून मला जावयाचे आहे, ⁴⁰ पण हे माझ्या हातात नाही की, मी कोणाला आपल्या उजवीकडे किंवा डावीकडे बसवावे, परंतु ते स्थान, ज्यांच्यासाठी तयार केलेले आहे, त्यांनाच ते मिळणार. ⁴¹ ही गोष्ट जेव्हा बाकीच्या शिष्यांनी ऐकली तेव्हा ते याकोब व योहानावर संतापले. ⁴² पण येशूंनी त्यांना आपल्याजवळ बोलावून म्हटले, "तुम्हाला ठाऊक आहे की गैरयहूदी लोकांत, अधिकारी आपला अधिकार चालवतात आणि लोकांवर शासन करतात. ⁴³ परंतु तुमच्यामध्ये असे होता कामा नये. तुमच्यापैकी जो कोणी दुसऱ्यांपेक्षा मोठा (प्रधान) होऊ इच्छीतो, त्याने प्रथम दुसऱ्यांचा सेवक व्हावे. ⁴⁴ तुमच्यात जो कोणी पहिला होऊ इच्छीतो त्याने प्रथम सर्वांचा सेवक (गुलाम-दास) व्हावे. ⁴⁵ मी (मनुष्याचा पुत्र) देखील सेवा करून घ्यावयास आलो नाही पण सेवा करावयास व अनेकांच्या उद्धाराकरता आपला जीव बलिदान करावयास आलो आहे. ⁴⁶ ते सर्व यरीहोस आले. जेव्हा येशू, त्याचे शिष्य आणि जमलेला लोक समूह यरीहो सोडून जात होता, तेव्हा तीमयाचा आंधळा मुलगा बार्तीमय वाटेवर बसून भीक मागत बसला होता. ⁴⁷ जेव्हा त्याला हे कळले की, नासरेथकर येशू याच वाटेने जात आहेत, तेव्हा तो मोठमोठयाने ओरडून म्हणाला, "अहो! येशू दावीद-पुत्र, माझ्यावर दया करा." ⁴⁸ पुष्कळजण त्याला रागावून शांत राहावयास सांगू लागले, पण तो आणखी मोठया आवाजाने ओरडून म्हणाला, दावीद-पुत्रा, माझ्यावर दया करा. ⁴⁹ येशू थांबले आणि त्यानी आज्ञा दिली की त्याला त्यांच्याजवळ आणले जावे, लोकांनी आंधळयाला बोलावून म्हटले, "हिंमत ठेव, उठून उभा हो, येशू तुला बोलावत आहेत." ⁵⁰ आपल्या वस्त्राला एकीकडे फेकून तो उठला आणि येशूजवळ आला. ⁵¹ येशूंनी त्याला विचारले, "मी तुझ्यासाठी काय करावे असे तुला वाटते?" आंधळयाने म्हटले, "गुरूजी, मला पाहण्याची (डोळस) इच्छा आहे." ⁵² येशू त्याला म्हणाले, "जा तुझ्या विश्वासाने तुला बरे केले आहे", लगेच तो पाहू लागला आणि त्याने येशूंचे अनुसरण केले.

11

¹ जेव्हा ते यरूशलेमेजवळच्या बेथफगे व बेथानी जवळ, येऊन पोहंचले तेव्हा येशूंनी दोन शिष्य जैतूनांच्या डोंगराजवळ पाठवले;

2 त्यांना सांगितले, "पुढच्या गावी जा, ज्याक्षणी तुम्ही तेथे असाल, त्याक्षणीच तुम्हाला बांधलेले एक शिंगरू आढळेल ज्यावर कधीही कोणीही बसले नाही, ते सोडा व येथे घेऊन या. 3 जर कोणी तुम्हाला म्हटले की, "हे तुम्ही का करत आहात", तर त्यांना सांगा की "प्रभुजींना ते हवे आहे", तेव्हा तो लगेच ते शिंगरू (पिलू) इकडे आणू देईल. 4 ते लोक तेथून निघाले आणि त्याठिकाणी पोहंचल्यावर त्यांना वाटेवर दाराजवळ बांधलेले एक शिंगरू आढळले; ते त्यांनी लगेच सोडले. 5 तेथे उभे असलेले लोक त्यांना म्हणाले, "हे बांधलेले शिंगरू तुम्ही का सोडत आहात?" 6 जेव्हा त्यांनी येशूंच्या आदेशाविषयी त्या लोकांना सांगितले तेव्हा त्यांनी शिष्यांना ते शिंगरू घेऊन जाऊ दिले. 7 ते शिंगरू येशूजवळ आणून त्यांनी आपली वस्त्रे त्यांच्यावर घातली. 8 पुष्कळांनी वाटेवर आपली वस्त्रे पसरली; दुसऱ्यांनी झाडांच्या डहाळ्या कापल्या आणि त्या वाटेवर पसरल्या. 9 पुढे जाणारे व मागे येणारे लोक, अशी घोषणा करू लागले, "होसान्ना! प्रभूच्या नावाने येणारा तो धन्य आहे; 10 आमचे पूर्वज दावीद याचे राज्य, जे प्रभूच्या नावाने येणार ते धन्य आहे; आकाशात होसान्ना". 11 येशू यरूशलेमेच्या प्रार्थना भवनात आले. त्यांनी चाऱ्हीं बाजूला पाहिले. बराच उशीर झालेला होता म्हणून ते आपल्या बारा शिष्यांबरोबर बेथानीकडे निघाले. 12 पुढच्या दिवशी बेथानीहून निघाल्यानंतर येशूंना भूक लागली. 13 तेव्हा पानांनी बहरलेला अंजिराचा वृक्ष त्यांनी दुरूनच पाहिला. काही मिळण्याच्या अपेक्षेने ते त्या झाडाजवळ गेले; पण जवळून त्यांना पानांशिवाय त्यावर काहीही आढळले नाही कारण त्यावेळी अंजिराचा समय नव्हता. 14 येशूंना राग आला व ते त्या वृक्षाला म्हणाले, "यापुढे कोणीही तुझे फळ न खावो." येशूंचे शिष्य हे सर्व ऐकत होते. 15 यरूशलेमेस पोहंचल्यावर येशू आराधनालयात आले व खरेदी-विक्री करणाऱ्या लोकांना त्यांनी बाहेर हाकलून दिले. येशूंनी मुद्रा बदलणाऱ्या लोकांचे चौरंग व कबूतरांची विक्री करणाऱ्यांच्या बैठकी उलथवल्या. 16 येशूंनी प्रार्थना भवनात भांडे नेआण करणाऱ्या लोकांना थांबवले. 17 येशूंनी असेही विचारले की, "असे लिहिलेले नाही का, की माझे घर, सर्व राष्ट्रांसाठी प्रार्थनेचे घर म्हटले जाईल? परंतु तुम्ही तर याला, "चोरांचे केंद्र" करून टाकले आहे." 18 हे ऐकल्यावर शास्त्री व मुख्य याजक, येशूंचा घात कसा करावा याविषयी योजना तयार करू लागले, कारण येशूंचे शिक्षण

लोकांना स्तंभित करत होते; त्यामुळे ते येशूंना भीत होते. ¹⁹संध्यासमयी येशू शहराबाहेर जात असत. ²⁰सकाळच्या वेळी तेथून जात असतांना त्यानी अंजिराचे झाड मूळापासून वाळलेले पाहिले. ²¹पेत्राला आठवताच तो बोलला, "गुरूजी पहा! ज्या अंजिराच्या झाडाला आपण शाप दिला होता, ते वाळून गेले आहे." ²²येशूंनी उत्तर दिले, "परमेश्वरावर विश्वास ठेवा;" ²³मी तुम्हाला निश्चित सांगतो की जो कोणी संशय न बाळगता या पर्वताला असे म्हणेल की, ²⁴येथून बाजूला होऊन समुद्रात टाकला जा आणि हा विश्वास धरेल की, जसे तो म्हणतो तसे होईल तर, त्याच्या तोंडच्या शब्दांनुसारच त्याला मिळेल. ²⁵प्रार्थना करतांना जर एखादयाविषयी तुमच्या मनात काही तक्रार असेल तर त्याला क्षमा करा, याकरता की तुमच्या स्वर्गीय पित्यानेही तुमच्या गुन्यांची तुम्हाला क्षमा करावी. ²⁶पण जर तुम्ही क्षमा केली नाही तर तुमचा स्वर्गीय पिताही तुम्हाला क्षमा करणार नाही. ²⁷त्यानंतर ते पुन्हा यरूशलेमेस परत आले. जेव्हा येशू प्रार्थना भवनात होते, तेव्हा प्रमुख याजक, शास्त्री आणि वडील तेथे आले. ते येशूंना म्हणाले, ²⁸"हे सर्वकाही आपण कोणाच्या अधिकाराने करत आहात? हे सर्व करण्याचा अधिकार आपल्याला कोणी दिलेला आहे?" ²⁹येशू त्यांना म्हणाले, "मी पण तुम्हाला एक प्रश्न विचारतो, मला उत्तर दया, तेव्हा मी पण तुम्हाला उत्तर देईन." ³⁰हे सांगा की, योहानाचा बाप्तिस्मा स्वर्गापासूनचा होता किंवा पृथ्वीपासूनचा? ³¹ते आपसात विचार करू लागले की, स्वर्गापासूनचा होता असे म्हटले तर येशू म्हणतील की, मग तुम्ही त्याचे का मानले नाही? ³²जर आपण असे म्हटले की, माणसापासूनचा होता तर, जे लोक योहानाला खरोखर संदेष्टा मानत होते, आपण त्या लोकांचे विरोधक ठरू, ³³ते लोक येशूंना उत्तर देऊन म्हणाले, "आम्हाला ठाऊक नाही." त्यावर येशू सुद्धा त्यांना म्हणाले, "मी पण तुम्हाला हे सांगत नाही की, जे काही मी करतो ते कोणत्या अधिकाराने करत आहे."

12 ¹येशू त्यांना दाखले देऊन बोलू लागले : एका माणसाने द्राक्षाचे एक रोप लावले, त्याच्यासाठी खड्डा खणला, त्यासाठी माळा बांधला. यानंतर ते त्याने द्राक्षाच्या माळ्यांना भाडयावर दिले आणि तो स्वतः दूर देशात निघून गेला. ²आपल्याला माळ्यांकडून द्राक्षमळ्याच्या फळाचा एक भाग प्राप्त

व्हावा म्हणून हंगामाच्या वेळी त्याने आपला एक नोकर पाठवला. ³परंतु माळयांनी त्याला पकडले, मारले आणि रिकाम्या हातांनी परत पाठवून दिले. ⁴पुन्हा त्याने एक दुसरा नोकर त्यांच्याकडे पाठवला. त्या लोकांनी नोकराला दगडमार करून त्याचे डोक घायाळ केले, त्याचा अपमान करून त्यालाही घरी पाठवले. ⁵त्याने आणखी एक नोकर पाठवला, पण त्यालाही त्यांनी मारून टाकले. अशाप्रकारचा व्यवहार त्यांनी अनेकांशी केला, त्यांना मारहाण केली व पुष्कळांचा जीव घेतला. ⁶शेवटी मालकाने आपल्या लाडक्या प्रिय मुलाला पाठवले, त्याला वाटले की, माझा मुलगा आहे म्हणून, ते लोक त्याचा तरी सन्मान करतील. ⁷परंतु त्या माळयांनी आपसांत म्हटले, "हाच वारीस आहे, चला आपण याला मारून टाकू म्हणजे सर्व मालमत्ता आपली होईल. ⁸त्यांनी त्याला पकडले, बद्दले आणि जिवें मारल्यानंतर द्राक्षमळयाबाहेर त्याला फेकून दिले. ⁹तर मग आता त्या मळयाचा मालक काय करेल? तो येईल व माळयांचा समूळ नाश करून संपूर्ण द्राक्षाचा बगीचा दुसऱ्यांना देऊन टाकेल. ¹⁰तुम्ही पवित्रशास्त्र वाचले नाही काय? ज्या दगडाला बांधकाम करणाऱ्यांनी रदद केले होते, तोच दगड मुख्य कोनशिला झाला. ¹¹हे परमेश्वरपित्याचेच कार्य आहे आणि आमच्या दृष्टीने ते उत्कृष्ट (आश्चर्यकारक) आहे. ¹²तेव्हापासून ते येशूंना धरावयाच्या बेतात राहू लागले. पण त्यांना लोकांची भीति वाटत होती. त्यांना ठाऊक होते की, हा दाखला त्यांच्या विषयीचाच होता आणि ते येशूंना सोडून निघून गेले. ¹³येशूंना त्यांच्याच गोष्टीत फसवता यावे म्हणून, नंतर त्या लोकांनी काही परुशी व हेरोदी लोक येशूंकडे पाठवले. ¹⁴हे लोक येशूंना म्हणाले, "गुरूजी, आम्हाला ठाऊक आहे की आपण खरे आहात आणि कोण काय विचार करतो किंवा म्हणतो, यांशी तुझे काहीही देणे-घेणे नाही; आपण कोणाचेही बाहय रंगरूप पाहात नाही परंतु जे स्वर्गीक सत्य आहे तेच शिकवता. ¹⁵आम्ही कैसराला कर दयावा की नाही? त्या लोकांचे कपट ओळखून येशू म्हणाले, "तुम्ही मला का पारखता? जरा मला एक नाणे दाखवा," ¹⁶त्यांनी नाणे आणून दिले तेव्हा येशूंनी त्यांना विचारले, "याच्यावर कोणाचे चित्र आहे?" ते म्हणाले "कैसराचे". ¹⁷येशू त्यांना उत्तर देऊन म्हणाले, "जे कैसराचे ते कैसराला दया व जे परमेश्वराचे ते त्याला दया." हे उत्तर ऐकून ते सर्व आश्चर्यचकितच झालेत. ¹⁸सदूकी जे पुनरूत्थावर विश्वास करत नाहीत, ते

येशूंना म्हणाले, "गुरूजी मोशेद्वारे आम्हाला हा आदेश दिलेला होता की, जर एखादया मनुष्याला मुलेंबाळें नसलीत आणि तो मेला व त्याच्यामागे त्याची बायको राहिली तर, त्याच्या भावाने आपल्या वहिनीशी विवाह करून आपल्या भावाचा वंश वाढवावा. ²⁰ सात भाऊ होते; पहिला मुलेंबाळें न होता मरण पावला. ²¹ दुसऱ्या भावाने पहिल्या भावाच्या बायकोबरोबर विवाह केला, परंतु त्यालाही मुलेंबाळें झाली नाहीत, तो देखील मरण पावला. तीच गोष्ट तिसऱ्या बाबतही घडली. ²² सातही भावांनी एकाच स्त्रीशी विवाह केला, पण त्यांनाही संतान झाले नाही, तेही मेले आणि सर्वात शेवटी ती बायको देखील मेली. ²³ म्हणून, ज्यावेळी सर्व जिवंत होतील त्यावेळी, ती त्यांच्यापैकी कोणाची बायको होणार? कारण त्या सातही जणांनी तिच्याशीच विवाह केलेला होता. ²⁴ येशू म्हणाले, "तुम्ही पवित्र शास्त्र व परमेश्वराचे सामर्थ्य ओळखलेले नाही म्हणून ही चूक करत आहात; ²⁵ कारण मेलेल्यांतून जिवंत झाल्यानंतर त्यांच्यात लग्न (विवाह) होणारच नाहीत. ²⁶ हे सत्य आहे की मेलेले पुन्हा उठवले जातील; तुम्ही मोशेच्या पुस्तकात वाचले नाही काय की झुडपाच्या अग्नितील घटनेत, परमेश्वराने कशाप्रकारे मोशेशी वार्तालाप केला की, "मी अब्राहाम, इसहाक आणि याकोबाचा परमेश्वर आहे. ²⁷ तो मेलेल्यांचा नव्हे तर जिवंत लोकांचा परमेश्वर आहे." ²⁸ त्यांच्यापैकी एका शास्त्र्याने (वकील) हे ऐकले व पाहिले की येशूंनी किती कौशल्याने, समर्पक उत्तरे दिली; म्हणून त्याने येशूंना विचारले, "हे गुरू! सर्वात पहिली आज्ञा कोणती?" ²⁹ येशू म्हणाले, "सर्व आज्ञापैकी पहिली आज्ञा हीच आहे की, "हे इस्त्राएला ऐक, आपला प्रभु परमेश्वर हा एकमेव आहे; ³⁰ तुम्ही संपूर्ण मनाने जिवाने, बुद्धीने व संपूर्ण शक्तीसरशी आपल्या परमेश्वरावर प्रेम करावे, हीच पहिली आज्ञा आहे. ³¹ दुसरी अशी आहे जसे, तुम्ही स्वतःवर प्रेम करता तसेच आपल्या शेजाऱ्यावरही करा; या दोन्हीपेक्षा मोठी अशी दुसरी कोणतीही आज्ञा नाही. ³² शास्त्री त्यांना म्हणाले, "उत्तम गुरू, आपण अगदी खरे बोलता की परमेश्वर एकच आहे आणि त्याच्याशिवाय अन्य कोणीही नाही. ³³ आपल्या संपूर्ण मनाने, बुद्धीने आणि शक्तीने परमेश्वरावर प्रेम करणे आणि शेजाऱ्यावर आपल्यासारखेच प्रेम करणे हे सर्व होमाचे अर्पण व बलिदान यांपेक्षाही श्रेष्ठ आहे." ³⁴ येशूंनी त्याचे समर्पक उत्तर ऐकले आणि त्याला म्हटले, "तू परमेश्वराच्या राज्यापासून दूर नाहीस."

35 यानंतर मात्र येशूना आणखी प्रश्न विचारण्याची हिंमत कोणीही केली नाही. प्रार्थना भवनात शिक्षण देतांना, येशू म्हणाले, "शास्त्री म्हणतात की येशू ख्रिस्त दावीदाचे पुत्र आहेत, हे कसे? 36 कारण, स्वतः दावीदाने पवित्रात्म्याच्या मदतीने (स्फूर्तिने) म्हटले होते की, "प्रभुंनी माझ्या प्रभुला म्हटले, "जोपर्यंत मी तुझ्या शत्रूंना धूळ चाखावयास लावत नाही तोपर्यंत माझ्या उजवीकडे बैस"; 37 म्हणून जर स्वतः दावीद त्याला "प्रभु" म्हणतो तर मग तो त्याचा पुत्र कसा काय झाला? येशूचे हे बोलणे सर्वसाधारण लोकही ऐकत होते. 38 शिक्षण देतांना येशू म्हणाले, "शास्त्र्यांविषयी सांभाळून राहा. लांबलांब झगे घालून, बाजारात फिरून, लोकांचा नमस्कार त्यांना एकावयाचा असतो. 39 तसेच आराधनालयात पहिल्या खुर्चीच्या आणि सणांत सर्वात उत्तम खोल्यांच्या शोधात ते लागलेले असतात. 40 पण, लांब-लांब प्रार्थनांचा बहाणा करून, हे विधवांची घरे लुबाडतात म्हणून हे लोक जास्त मोठा दंड प्राप्त करतील. 41 येशू कोषागाराजवळ बसून, दान पेटीत दान टाकणाऱ्या लोकांना पाहात होते. श्रीमंतांपैकी बरेच लोक पेटीत मोठी रक्कम टाकत होते. 42 एक गरीब विधवा तेथे आली व तिने दोन ताब्यांची नाणीं दानपेटीत घातली; ज्यांची किंमत एक दमडी इतकी होती. 43 आपल्या शिष्यांना बोलावून येशू म्हणाले, "मी सत्य-सत्य सांगतो की, दानपेटीत जे लोक दान टाकत आहेत त्या सर्वांपेक्षा सवरंत जास्त या गरीब विधवेने टाकलेले आहे. 44 कारण सर्व लोकांनी आपल्या श्रीमंतीच्या भरभराटीतून टाकले पण हिने मात्र आपल्या गरीबीतून, आपल्या संपूर्ण जीवनाची जणूकाही, सर्व कमाईच टाकून दिलेली आहे.

13 ¹ येशू प्रार्थना भवनाच्या (मंदिरात) बाहेर येताच, त्यांच्या एका शिष्याने त्यांना म्हटले, "गुरूजी, पहा येथे कशा प्रकारचे दगड व इमारती आहेत! ² येशू म्हणाले, "तू या इमारतीबाबत बोलत आहेस काय? याठिकाणी दगडावर असा कोणताच दगड राहणार नाही, जो खाली फेकला जाणार नाही. ³ जेव्हा येशू जैतूनांच्या डोंगरावर बसले होते, तेव्हा पेत्र, याकोब, योहान व अंद्रिया हयांनी त्यांना एकांतात विचारले, "आम्हांला सांगा की असे कधी होईल? ⁴ आणि या गोष्टी पूर्ण होण्या समयीचे कोणते चिन्ह असेल?" ⁵ उत्तर देऊन येशू म्हणाले, "सावध राहा, यासाठी की कोणी तुमची फसवणूक

करता कामा नये." ⁶ कारण माझ्या नांवाने अनेक लोक येऊन, ख्रिस्त होण्याचा दावा करून लोकांना बहकवतील. ⁷ जेव्हा तुम्ही युद्ध आणि युद्धाचा आवाज ऐकाल, तेव्हा घाबरून जाऊ नका, कारण या घटनांचे घडणे अवश्य आहे, परंतु हा अंतिम समय नसणार. ⁸ एक देश दुसऱ्या देशाविरुद्ध आणि एक राज्य दुसरा राज्याविरुद्ध उठेल. वेगवेगळ्या ठिकाणी भूकंप, दुष्काळ आणि अफरातफरी होईल; ही तर दुःखाची सुरवातच असेल. ⁹ परंतु, तुम्ही सावध रहा, कारण ते तुम्हाला महासभांच्या हाती सोपवतील. आणि तुम्हाला पंचायतीत (सभेत) मारतील; माझ्यासाठी तुम्हाला अधिकारी व राजे ह्यांच्यासमोर उभे करतील, यासाठी की त्यांच्यापुढे तुम्ही माझे साक्षीदार ठरावे. ¹⁰ सर्व देशांत सुवार्ता गाजवली जाणे (ऐकवणे) आवश्यक आहे. ¹¹ परंतु जेव्हा ते तुम्हाला सोपवून देतील तेव्हा आधी ही चिंता करू नका की तुम्ही काय बोलणार किंवा कोणत्या विचारांसह तयार असावे, कारण बोलणारे तुम्ही नसाल, तर पवित्रात्माच असेल. ¹² भाऊ आपल्या भावाचा आणि पिता आपल्या पुत्राचा घात करवून देईल. मुलें आपल्या आईबापांविरुद्ध होतील व त्याचा प्राणघात करवून टाकतील. ¹³ माझ्या नांवामुळे सर्व लोक तुमचा तिरस्कार व घृणा करतील. ¹⁴ परंतु जो शेवटपर्यंत सहन करेल, तोच वाचेल. ज्यासमयी तुम्ही, तो ओसाड करणारा पदार्थ, ज्याच्याविषयी दानीएल संदेष्ट्याने सांगितले होते, तेथे उभा असलेला पाहाल, जेथे तो नसावा, त्यासमयी यहूदीयातील लोकांनी डोंगराकडे निघून जावे. ¹⁵ जो घराच्या धाब्यावर असेल त्याने खाली उतरू नये किंवा घरातून काही घेण्याकरता घरात शिरू नये. ¹⁶ जो कोणी आपल्या शेतात असेल त्याने तुझे वस्त्र घेण्यासाठी परत जाऊ नये. ¹⁷ परंतु, शोक होतो, त्या गर्भवती स्त्रिया आणि दूध पाजणाऱ्या आयांसाठी. ¹⁸ हीच प्रार्थना करा की हे सर्वकाही हिवाळ्यात घडू नये. ¹⁹ कारण त्या दिवसांत अशी पीडा होईल जी जगाच्या प्रारंभापासून वर्तमानकाळापर्यंत झाली नाही किंवा भविष्यातही होणार नाही. ²⁰ जर प्रभुर्जीनी ते दिवस कमी केले नसते तर कोणताही मनुष्य वाचू शकला नसता, परंतु निवडलेल्या लोकांसाठी ते दिवस कमी केलेले आहेत. ²¹ त्यावेळी जर कोणी तुम्हाला म्हणेल की पाहा, "ख्रिस्त येथे आहेत किंवा तेथे आहेत, तर ते खरें मानू नका; ²² कारण 'खोटे ख्रिस्त' व 'खोटे संदेष्टे' उठून उभे होतील आणि ते चिन्ह व चमत्कारही दाखवतील, यासाठी की लोकांची

दिशाभूल व्हावी आणि जमले तर निवडलेल्यांना सुद्धा मार्गापासून दूर न्यावे. 23 पण, पहा सावध असा, मी आधीच तुम्हाला हे सर्वकाही सांगितलेले आहे. 24 तरीपण, त्या दिवसांत ही पीडा, येऊन गेल्यानंतर सूर्याचा प्रकाश संपेल आणि चंद्रही प्रकाश देणार नाही. 25 आकाशातून तारे खाली पडू लागतील आणि आकाशातील शक्ति (ताकद) हालवल्या जातील. 26 तेव्हा ते मनुष्याच्या पुत्राला मोठ्या सामर्थ्याने व वैभवाने मेघांवर येतांना पाहतील. 27 तेव्हा परमेश्वर आपल्या परमेश्वरदूतांना, आपल्या निवडलेल्यांना चाऱ्हीं दिशांतून एकत्र करण्यासाठी पाठवतील यासाठीच की पृथ्वीच्या अत्यंत दूरदूरच्या कानाकोपऱ्यांतील लोक एकत्र केले जावेत. 28 अंजिराच्या झाडापासून एक दाखला शिका. जेव्हा त्याची डहाळी कोमल होऊन तिला पाने येऊ लागतात तेव्हा, तुम्हाला कळते की उन्हाळा जवळच आहे. 29 याचप्रकारे जेव्हा तुम्ही या गोष्टी घडताना पाहाल तेव्हा समजून घ्या की, येशू येणार आहेत, नव्हे ते अगदी दाराशीच आलेले आहेत. 30 मी तुम्हाला खात्रीने सांगतो की, जोपर्यंत हे सर्व पूर्ण होत नाही, तोपर्यंत ही पीडी समाप्त होणार नाही. 31 आकाश व पृथ्वी ही नाहीतशी होतील, पण माझी वचनें निःसंशय पूर्ण होतीलच (झाल्याशिवाय राहात नाहीत). 32 परंतु त्या क्षणाविषयी कोणालाही ठाऊक नाही, परमेश्वरदूत किंवा पुत्रानाही (मलाही) नाही, केवळ परमेश्वर बापाला ते ठाऊक आहे. 33 सावध राहा, जागे असा व प्रार्थना करत राहा, कारण तो निश्चित समय केव्हा येईल हे तुम्हाला ठाऊक नाही. 34 मनुष्याचा पुत्र (अर्थात मी) एका अशा माणसाप्रमाणे आहे जो आपल्या घरापासून कोठेतरी दूर आहे, ज्याने घर सोडण्यापूर्वी आपल्या सेवकांपैकी प्रत्येकाला अधिकार आणि जबाबदारी नेमून दिली आणि द्वार रक्षकाला जागे राहण्याची आज्ञा केली. 35 म्हणून सतर्क व्हा, कारण तुम्हाला ठाऊक नाही की तो (घराचा स्वामी) केव्हा, येईल संध्याकाळी, मध्यरात्री किंवा भल्या पहाटे किंवा सकाळी 36 नाहीतर, असे होऊ नये की, त्याने अचानक येऊन तुम्हाला झोपा काढतांना पाहावे. 37 जे मी तुम्हाला सांगत आहे, तेच सर्वांना सांगतो, जागे असा!

14 ¹ वल्हांडण व बेखमीर भाकरीचा सण याला अजून दोन दिवस बाकी होते आणि प्रमुख याजक व शास्त्री, याच संधीची वाट पाहात होते

की, येशूंना कपटाने कसे धरावे आणि जिवें मारावे. 2 पण ते लोक म्हणाले, "सणाच्या दिवशी नाही कारण त्यामुळे कदाचित मोठा दंगा होईल. 3 जेव्हा येशू बेथानी येथील एका शिमोन कुष्ठरोग्याच्या (कोड्याच्या) घरी जेवावयास बसले होते तेव्हा एक स्त्री अलाबास्त्र कुपीत मौल्यवान अत्तर घेऊन आली. (हे अत्तर फार महाग होते). तिने कुपी फोडली व येशूंच्या डोक्यावर त्यातील अत्तर ओतले. 4 त्यांपैकी काही लोक नाराज होऊन म्हणाले, "हे सुगंधी मौल्यवान अत्तर असे नाश का केले गेले? 5 हे तीनशे चांदीच्या नाण्यांस विकून गरीबांची मदत करता आली असती; इतर दुसरेही तशीच तक्रार करू लागले. 6 येशू म्हणाले, "तिला तुम्ही का त्रास देत आहात? तिला तशीच सोडून दया; तिने माझ्यासाठी एक उत्तम कार्य केले आहे. 7 गरीब लोक तर तुमच्याबरोबर नेहमीच राहतील म्हणून जेव्हा तुमची इच्छा असेल तेव्हा तुम्ही त्यांची मदत करू शकाल. पण मी तुमच्याबरोबर नेहमी असणार नाही. 8 ती जे काही करू शकत होती ते तिने केलेले आहे. (मला) पुरले जाण्यापूर्वीच तिने माझा अभिषेक केलेला आहे. 9 मी तुम्हाला सत्य सांगतो की सर्व जगात, ज्या-ज्या ठिकाणी सुवार्ता गाजवली जाईल, त्या त्या ठिकाणी, जे काही या स्त्रीने केलेले आहे, त्यासाठी लोक तिची आठवण करतील. 10 यहूदा इस्कर्योत, जो बारांपैकी एक होता, येशूंना धरून, मुख्य याजकांच्या स्वाधीन करण्याच्या हेतूने त्यांच्याकडे पोहंचला. 11 ज्यावेळी त्यानी ऐकले, त्यावेळी ते आनंदी झाले आणि त्यानी त्याला काही रक्कम देण्याचे कबूल केले. तो योग्य वेळी येशूंना धरून देणार होता. 12 बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी जेव्हा वल्हांडणाचे कोकरु बलिदान केले जात असे तेव्हा येशूंच्या शिष्यांनी त्यांना विचारले, "वल्हांडणाचे भोजन करण्याची तयारी आम्ही कोठे करावी? याविषयी आपली काय इच्छा आहे?" 13 येशूंनी दोन शिष्यांना असे सांगून पाठवले की, "तुम्ही नगरात जा आणि तुम्हाला पाण्याचे मडके घेतलेला एक मनुष्य आढळेल, त्याच्याबरोबर जा. 14 तो ज्या घरात प्रवेश करेल त्या घराच्या मालकाला असे सांगा, "की गुरूजींना जाणून घ्यायचे आहे की पाहुण्यांची ती विशेष जागा कोठे आहे, जेथे त्यांना आपल्या शिष्यांबरोबर वल्हांडणाचे भोजन करावयाचे आहे? 15 तो तुम्हाला तयार केलेली एक मोठी खोली दाखवील त्याच ठिकाणी आपल्या सर्वांसाठी भोजनाची तयारी करा. 16 येशूंचे शिष्य तेथून निघून

नगरात आले आणि जसे त्यांना सांगितले होते तसेच ते सर्वकाही त्यांनी तेथे पाहिले. त्यांनी बल्हांडणाची तयारी केली, ¹⁷ संध्याकाळी ते बारा जणांसह तेथे आले. ¹⁸ जेव्हा ते येशूंबरोबर भोजन करत होते तेव्हा येशू म्हणाले, "मी तुम्हाला सत्य सांगतो की माझ्याबरोबर जेवणाऱ्यांपैकी एक मला धोका देईल. ¹⁹ ते सर्व दुःखी झाले आणि एकमेकाला विचारू लागले, "काय तो मी आहे?" दुसरा म्हणाला, "तो मी आहे काय?" ²⁰ येशू उत्तर देऊन म्हणाले, बारांपैकी एकजण आहे, जो माझ्याबरोबर ताटात हात घालत आहे. ²¹ जसे मनुष्याच्या पुत्राविषयी लिहीलेले आहे, तसे तर त्याच्याविषयी होणारच, परंतु त्या मनुष्याविषयी शोक होतो, ज्याच्या हातून तो धरून दिला जाईल; तो मनुष्य जन्मलाच नसता तर ते त्याच्याकरता बरें झाले असते! ²² ज्यावेळी ते खात होते त्यावेळी येशूंनी भाकर घेतली आणि आशीर्वाद दिला व नंतर भाकर मोडून त्यांना देत असतांना म्हटले, "ध्या, खा. हे माझे शरीर आहे;" ²³ येशूंनी प्याला घेतला, उपकार मानून त्यांना दिला आणि सर्वजण त्यातून प्यायलेत. ²⁴ येशूंनी त्यांना म्हटले, "हे नवीन कराराचे रक्त दर्शवते, जे पुष्कळांसाठी वाहिले जाणार आहे. ²⁵ मी तुम्हाला सत्य सांगतो की, जोपर्यंत मी परमेश्वराच्या राज्यात, नवीन द्राक्षारस पीत नाही, तोपर्यंत मी, पुन्हा द्राक्षारस पिणारच नाही. ²⁶ मग एक गीत गाईल्यानंतर ते सर्व जैतूनांच्या डोंगराकडे निघून गेले. ²⁷ येशू त्यांना म्हणाले, "याच रात्री तुम्ही सर्व माझ्यासाठी अडखळाल कारण लिहीले आहे की, "मी मेंढपाळाला मारीन आणि मेंढरें इकडेतिकडे पांगतील. ²⁸ जिवंत उठल्यानंतर तुमच्या आधी मी गालीलात जाईन. ²⁹ परंतु पेत्र त्यांना म्हणाला, जरी सर्व अडखळले तरी मी ढिम्म अडखळणार नाही. ³⁰ येशू म्हणाले, "मी खरे-खरे सांगतो की आज, होय आजच रात्री, कोंबडा आरवण्यापूर्वी, तू तीनदा मला नाकारलेले सुध्दा असेल." ³¹ तो भर देऊन पुन्हा म्हणाला, "मला आपल्याबरोबर मरावे लागले तरी मी आपल्याला नाकारणार नाही." हीच गोष्ट सर्वजण बोलले. ³² ते सर्व गेथशेमाने नांवाच्या स्थानावर आले; तेथे येशू शिष्यांना म्हणाले, "मी प्रार्थना करतो तोवर तुम्ही येथे बसा;" ³³ पेत्र, याकोब आणि योहान यांना येशूंनी आपल्याबरोबर घेतले. येशू आपल्या अंतःकरणात अत्यंत अस्वस्थ व व्याकुळ होत होते. ³⁴ येशू त्यांना म्हणाले, "माझे मन खूप दुःखी आहे आणि असे वाटते की माझा प्राणच निघून जाईल

की काय! येथेच थांबा आणि जागे रहा. ³⁵ थोडे दूर गेल्यावर येशू जमिनीवर नतमस्तक झाले आणि त्यानी अशी विनंती केली की, "शक्य असेल तर ही वेळ संपून जावी," ³⁶ येशू म्हणाले, "अब्बा, बापा, तुला सर्वकाही शक्य आहे; हा प्याला माझ्यापासून दूर कर, तरीपण माझी नव्हे तर तुझीच इच्छा पूर्ण व्हावी". ³⁷ परत आल्यावर येशूनी सर्वांना झोपी गेलेल्या अवस्थेत पाहिले आणि पेत्राला म्हटले, "शिमोना, तू झोपत आहेस काय? एक तास सुद्धा तू माझ्याबरोबर जागा राहू शकला नाहीस." ³⁸ जागे रहा आणि प्रार्थना करा, यासाठी की तुम्ही परीक्षेत पडू नये (प्रलोभनात पडू नये). आत्मा तयार आहे परंतु शरीर कमजोर आहे. ³⁹ मग पुन्हा येशू पुढे गेले आणि प्रार्थनेत त्यानी तेच शब्द म्हटले. ⁴⁰ नंतर परत आल्यावर त्यानी त्यांना पुन्हा झोपलेलेच पाहिले; त्याचे डोळे फारच जड झाले होते आणि येशूंना आपण काय उत्तर द्यावे हे त्यांना कळत नव्हते. ⁴¹ पुन्हा तिसऱ्यांदा येऊन येशू त्यांना म्हणाले, "तुम्ही आता देखील झोपत आहात आणि विश्रांती घेत आहात? पुरे झाले आहे. तो समय आलेला आहे; पहा मनुष्याचा पुत्र पाप्यांच्या हातांत धोक्याने फसवला व सोपवला जाईल. ⁴² उठा, येथून चला. पहा, मला धोका देऊन धरून देणारा, जवळच आहे. ⁴³ येशू हे बोलत असतांनाच बारांपैकी एक यहूदा, तेथे आला. त्याच्याबरोबर प्रमुख याजक आणि शास्त्र्यांनी पाठवलेल्या लोकांचा एक मोठा समुदाय होता. त्यांच्या हातांत तरवारी व काठया होत्या. ⁴⁴ येशूंना धरून देणाऱ्याने त्यांना एक इशारा दिला होता; तो हा की, "मी ज्याचे चुंबन घेईन तोच आहे. त्याल धरा व सुरक्षेच्या बंदोबस्ताने घेऊन जा." ⁴⁵ तेथे येताच यहूदाने येशूंना 'गुरूजी' म्हणून त्याचे चुंबन घेतले. ⁴⁶ त्या लोकांनी येशूंना अटक केली. ⁴⁷ जवळ असलेल्या लोकांपैकी एकाने आपली तरवार उपसून वार केला, त्यामुळे प्रमुख याजकाच्या नोकराचा कान कापला गेला. ⁴⁸ येशू त्यांना म्हणाले, "ज्याप्रमाणे एखादया चोराला पकडण्यासाठी तरवारी व काठया घेऊन जातात, त्याचप्रमाणे तुम्ही मला धरायला आला आहात काय?" ⁴⁹ प्रार्थना भवनात मी नेहमी तुम्हाला शिकवत होतो, त्यासमयी तुम्ही मला धरले नाही, परंतु पवित्र शास्त्रातील (बायबल) गोष्ट पूर्ण व्हावयाची होती. ⁵⁰ तेव्हा सर्व शिष्य (येशूंना सोडून) तेथून पळून गेले. ⁵¹ एक तरुण मनुष्य आपल्या अंगावर वस्त्र पांघरलेला होता, तो त्यांच्याबरोबर चालू लागला.

52 काही लोकांनी त्याला पकडण्याचा प्रयत्न केला, तेव्हा तो तुझे वस्त्र तेथेच टाकून पळून गेला. 53 येशूंना प्रमुख याजकाकडे नेण्यात आले आणि सर्व प्रमुख याजक, वडील व शास्त्री त्याठिकाणी एकत्र होते. 54 पेत्र दुरूनच चालत तेथे येत होता व प्रमुख याजकाच्या अंगणापर्यंत पोहंचून सेवकांबरोबर तो विस्तव शेकत बसला. 55 येशूंचा घात करण्यासाठी प्रमुख याजक व सर्व न्यायसभा त्यांच्याविरुद्ध एखादी साक्ष (पुरावा) शोधत होते पण त्यात ते यशस्वी झाले नाहीत. 56 पुष्कळांनी येशूंविरुद्ध खोटी साक्ष दिली, पण त्यांची साक्ष जुळेनाशी ठरली. 57 तेव्हा काही लाकांनी उभे राहून खोटी साक्ष देत असे म्हटले की, 58 "आम्ही याला असे बोलतांना ऐकले की, "हे प्रार्थना भवन जे हातांनी बांधलेले आहे ते मी नष्ट करीन, आणि तीन दिवसांत, हातांनी न बांधलेले असे दुसरे तयार करेन. मी हातांनी बांधलेले, हे प्रार्थना भवन नष्ट करीन आणि तीन दिवसात मी हातांनी न बांधलेले असे दुसरे तयार करीन." 59 परंतु तरीही त्यांच्या साक्षीत मेळ बसेना (समानता नव्हती). 60 प्रमुख याजकाने उभे राहून येशूंना म्हटले, "तुझ्याविरुद्ध आरोप लावले जात आहेत, तू काही उत्तर का देत नाहीस?" 61 येशू शांतच राहिले. प्रमुख याजकाने पुन्हा विचारले, "तू परमप्रधानाचा पुत्र 'ख्रिस्त' आहेस काय?" 62 येशू म्हणाले, "यात शंकाच नाहीये, तुम्ही मनुष्याच्या पुत्राला सर्व अधिकारांसह आणि आकाशातील मेघांबरोबर येतांना पाहालही" 63 तेव्हा प्रमुख याजकाने तुझे कपडे फाडले; तो म्हणाला, "आता आम्हाला कोणत्याही साक्षीची काय गरज? 64 तुम्ही परमेश्वराची निंदा ऐकलेलीच आहे; तुमचा काय विचार आहे?" त्या सर्वांनी येशूंना आरोपी सिद्ध केले; ते मृत्युदंडास योग्य आहेत असे ठरवले. 65 काही लोक त्यांच्यावर थुंकू लागले, काहींनी येशूंचे तोंड झाकून व त्यांना बुक्क्या मारून म्हटले, "आता भविष्यवाणी कर" अधिकाऱ्यांनीही त्यांना तोंडात हाणले. 66 जेव्हा पेत्र खाली अंगणात होता तेव्हा प्रमुख याजकाची दासी तेथे आली. 67 पेत्राला विस्तव शेकताना पाहून ती म्हणाली, "त्या नासरेथकर येशूंबरोबर तू देखील होतास ना?" 68 पण नाकारून पेत्र तिला म्हणाला, "तुला म्हणायचे तरी काय आहे! ते मला समजतच नाहीये." पेत्र ज्यावेळी बाहेर अंगणात आला त्याचवेळी कोंबडा आरवला. 69 पेत्राला पुन्हा तेथे पाहून ती जवळच उभ्या असलेल्या लोकांना पुन्हा सांगू लागली, "हा देखील त्यांच्यापैकीच एक आहे."

70 पेत्राने पुन्हा स्पष्ट नकार दिला. काही वेळाने जवळ उभे राहणारे लोक पुन्हा पेत्राला म्हणाले, "तू खात्रीने त्यांच्यापैकीच एक आहेस, तू गालीली आहेस म्हणून तुझी बोलीसुद्धा त्यांच्यासारखीच आहे." 71 परंतु पेत्र शपथ वाहून म्हणाला, "ज्या माणसाविषयी तुम्ही बोलत आहात त्याला मी ओळखत सुध्दा नाही." 72 त्याच क्षणी कोंबडा, दुसऱ्यांदा आरवला, तेव्हा पेत्राला, ती गोष्ट आठवली, जी येशू म्हणाले होते की, "कोंबडा दुसऱ्यांदा आरवण्यापूर्वी तू मला तीन वेळा नाकारलेले सुध्दा असेल" हे आठवताच तो जोरजोराने रडू लागला.

15 1 मग पहाट झाल्यावर प्रमुख याजक, वडील, शास्त्री व न्यायसभा या सर्वांनी आपसात सल्ला केला, नंतर त्यांनी येशूंना बांधले आणि नेऊन पिलाताच्या सुपूर्द केले. 2 पिलाताने येशूंना विचारले, "तू यहूदयांचा राजा आहेस काय?" उत्तर देऊन येशू म्हणाले, "होय असेच आहे." 3 प्रमुख याजकांनी सर्व गोष्टींत त्यांच्यावर आरोप ठेवला परंतु येशूंनी त्यांना कोणतेही उत्तर दिले नाही. 4 पिलाताने विचारले, "तू उत्तर देशील काय? पहा, तुझ्यावर कितीतरी आरोप केले जात आहेत, काय-काय म्हटले जात आहे!" 5 तरीपण येशूंनी उत्तर दिले नाही, म्हणून पिलात आश्चर्यचकित झाला. 6 सणाच्या दिवसांत पिलात, जनतेच्या विनंतीनुसार एक कैदी मुक्त करत असे. 7 एका कैद्याचे नांव बरब्बा होते; तो आपल्या सोबतच्या खूनी बंडखोरांबरोबर तुरुंगात ठेवलेला होता. 8 जसे पिलात, लोकांकरता करत असे, तशीच लोक देखील मागणी करू लागले. 9 पिलाताने उत्तर दिले, "यहूदयांच्या राजाला तुमच्यासाठी मी मुक्त करावे, अशी तुमची इच्छा आहे काय? 10 त्याला नीट ठाऊक होते की, प्रमुख याजकांनी हेव्याने, येशूंना त्याच्या हाती सोपवले होते. 11 परंतु प्रमुख याजकांनी, लोकांना भडकवले की पिलाताने येशूंऐवजी बरब्बाला सोडून दयावे. लोकांच्या गर्दीने मोठयाने ओरडून तशीच मागणी केली. 12 पिलाताने पुन्हा म्हटले, "ज्याला तुम्ही यहूदयांचा राजा म्हणता, त्याचे मी काय करू?" 13 ते सर्व पुन्हा ओरडले, "त्याला क्रूसावर खिळून टाका." 14 पिलाताने विचारले "का? त्याने काय वाईट केले आहे?" ते आणखी मोठमोठयाने ओरडू लागले, "होय, त्याला क्रूसावर खिळा." 15 म्हणून लोकांना खुश करण्यासाठी पिलाताने बरब्बाला सोडले आणि येशूंना फटके मारून क्रूसावर खिळण्यासाठी सोपवले. 16 शिपाई त्यांना

कचेरीत (प्रीटोरियन हॉल) घेऊन गेले. मग त्यानी पूर्ण रोमन तुकडी एकत्र बोलावली. 17 त्या लोकांनी येशूंना जांभळे वस्त्र घालून, काट्यांचा मुकुट घातला. 18 ते त्यांना प्रणाम करू लागले "यहूदयांच्या राजा प्रणाम" असे म्हणू लागले. 19 त्यानी येशूंच्या डोक्यावर वेताने मारले, त्यांच्यावर थुंकले आणि गुडघे टेकून येशूंना नमन केले. 20 थटट केल्यानंतर, त्यानी त्यांच्या अंगावरचे जांभळे वस्त्र काढले व त्याचे कपडे पुन्हा त्यांना घालून क्रूसावर खिळण्यासाठी बाहेर घेऊन गेले. 21 त्या लोकांनी शिमोन कुरेनकर, नांवाच्या माणसाला जो अलेक्सांद्र व रूफ यांचा बाप होता, क्रूस वाहून नेण्यासाठी भाग पाडले; तो तर त्या वाटेवरून केवळ जातच होता. 22 येशूंना ते गुलगुथापर्यंत (म्हणजे कवटींची जागा) घेऊन गेले. 23 त्यानी येशूंना बोळ मिसळलेला द्राक्षारस पिण्यासाठी दिला परंतु येशूंनी तो घेण्यास नकार दिला. 24 येशूंना क्रूसावर खिळल्यानंतर येशूंच्या कपड्यांसाठी त्यानी चिठ्या टाकल्या आणि ते कपडे वाटून घेतले. 25 सकाळी नऊ वाजता त्यानी ख्रिस्तांना क्रूसावर खिळले. 26 येशूंसाठी "दोष लेख" याप्रकारे होता : "यहूदयांचा राजा". 27 येशूंच्या दोन्ही बाजूला, दोन चोर, एक उजवीकडे व एक डावीकडे असे क्रूसावर खिळले. 28 हा लेख की, "येशू अपराध्यांबरोबर गणले गेले" अशाप्रकारे पूर्ण झाला. 29 त्या वाटेने जाणाऱ्या लोकांनी आपली डोकी डोलवून येशूंची थटट असे म्हणून केली की, "अरे मंदिर मोडून तीन दिवसांत बांधणाऱ्या! 30 आता आपला बचाव कर आणि क्रूसावरून खाली ये! 31 तसेच प्रमुख याजक, शास्त्र्यांबरोबर मिळून त्यांची थटट करत म्हणाले, "याने दुसऱ्यांना वाचवले पण स्वतःला वाचवू शकला नाही; 32 इस्त्राएलाचा राजा ख्रिस्त याने आता, क्रूसावरून खाली यावे म्हणजे ते पाहून, आम्ही पण विश्वास करू." ज्यांना येशूंबरोबर क्रूसावर खिळले होते, ती माणसें देखील थटट करत होती. 33 दुपारी बारा वाजता संपूर्ण देशात अंधार पसरला, जो जवळजवळ दुपारी तीन वाजेपर्यंत राहिला. 34 तीन वाजताच्या सुमारास येशू उंच आणि मोठ्या आवाजात ओरडून म्हणाले, "एलोई, एलोई, लमा सबखथनी?" म्हणजे, हे माझ्या परमेश्वरा, माझ्या परमेश्वरा तू मला का सोडून दिले?" 35 जवळ उभे राहणाऱ्या लोकांपैकी काहींनी हे ऐकून म्हटले, "पहा तो एलीयाला बोलावत आहे." 36 त्यांच्यापैकी एकाने धावत जाऊन द्राक्षारस व आंबेने भरलेला स्पंज, लाकडाच्या टोकावर ठेवला आणि

येशूंना चोखावयास दिला आणि असे बोलला की, "याला एकटा सोडा, आता आपण पाहू, एलीया येऊन याला खाली उतरवतो की नाही." ³⁷ तेव्हा येशूंनी मोठयाने आरोळी मारली आणि आपला जीव दिला. ³⁸ प्रार्थना मंदिराचा पडदा वरून खालपर्यंत फाटून त्याचे दोन भाग झाले. ³⁹ जेव्हा तेथे समोरच उभे असलेल्या सुभेदाराने येशूंना अशाप्रकारे आरोळी मारून प्राण सोडतांना पाहिले तेव्हा तो म्हणाला, "हा मनुष्य खरोखरच परमेश्वराचा पुत्र होता." ⁴⁰ काही अंतरावरून काही स्त्रिया पाहत होत्या; त्यांच्यात मगदालीया मरीया योसेस व लहान याकोब यांची आई मरीया व सलोमे या होत्या. ⁴¹ जेव्हा येशू गालीलात होते तेव्हापासून त्या त्यांच्याबरोबर राहून त्यांची सेवा करत असत. या स्त्रियांबरोबरच यरूशलेमेतून आलेल्या इतर अनेक स्त्रियांही होत्या. ^{42, 43} अरिमथाईकर योसेफ सभेचा आदरणीय सदस्य होता. तो परमेश्वराच्या राज्याची वाट पाहत होता; त्याने मोठया हिंमतीने शब्बाथाच्या आदल्या दिवशी, जो तयारीचा दिवस होता, संध्याकाळी पिलाताकडे जाऊन त्याला येशूंचे शरीर मागितले. ⁴⁴ पिलाताला आश्चर्य झाले की येशू मरण पावले होते. त्याने सुभेदाराला बोलावून विचारले की येशूनी केव्हा प्राण सोडले. ⁴⁵ सुभेदाराकडून पूर्ण माहिती मिळवल्यानंतर पिलाताने येशूंचे शव योसेफाच्या स्वाधीन केले. ⁴⁶ त्याने येशूंचे शव खाली काढले आणि आपल्याबरोबर आणलेल्या उत्तम तागाच्या वस्त्रात ते गुंडाळले, त्यानंतर खडकात खोदलेल्या कबरेत ठेवले. ⁴⁷ येशूंचे शव कोठे ठेवण्यात आलेले आहे, हे मगदालीया मरीया व योसेफाची आई मरीया पाहात होत्या.

16 ¹ शब्बाथ संपल्यानंतर, येशूंच्या शवावर सुगंधी द्रव्ये लावली जावीत म्हणून मगदालीया मरीया, याकोबाची आई मरीया यांनी ती विकत घेतली. ² त्या सर्व, आठवडयाच्या पहिल्या दिवशी, पहाटे सूर्य उगविण्याआधीच कबरेवर पोहंचल्या. ³ आपसांत त्या एकमेकीला म्हणत होत्या, "आपल्यासाठी कबरेवरील धोंड कोण बाजूला लोटेल? ⁴ तेथे पोहंचल्यानंतर त्यांनी पाहिले की खूप मोठी असलेली ती धोंड आधीपासूनच एकाबाजूला लोटलेली होती. ⁵ आत गेल्यावर, एक तरूण, लांब पांढरा झगा घालून, उजव्या बाजूला बसलेला त्यांनी पाहिला आणि त्या भयभीत झाल्या. ⁶ तो व्यक्ती त्यांना म्हणाला, "भिऊ

नका, कूसार खिळलेल्या येशू नासरेथकराचा शोध तुम्ही करत आहात, तो तेथे नाही कारण तो जिवंत झाला आहे, जेथे त्याला ठेवले होते ती जागा पाहा, ⁷ ताबडतोब जाऊन त्यांच्या शिष्यांना आणि पेत्रालाही सांगा की ते तुमच्यापुढे गालीलात असतील, अगदी जसे त्यांनी तुम्हाला सांगितले होते, तसेच तुम्ही त्यांना पाहाल. ⁸ यानंतर लवकरच त्या कबरेपासून निघून पळू लागल्या, कारण त्या अतिशय भय व आश्चर्यानेही भरून गेल्या होत्या. ⁹ जिवंत उठल्यानंतर, प्रभातसमयी, आठवड्याच्या पहिल्या दिवशी, येशूंनी सर्वप्रथम मगदालीया मरीया जिच्यामधून त्यांनी सात भुतें काढली, भेट घेतली. ¹⁰ जे लोक येशूंबरोबर राहिले होते, पण आता शोक करून रडत होते, त्यांना जाऊन तिने ही बातमी सांगितली. ¹¹ तिच्याद्वारे ज्यावेळी त्यांना कळले की येशू जिवंत आहेत आणि तिने त्यांना पाहिलेले आहे, तरीही त्यांनी विश्वास ठेवला नाही. ¹² यानंतर बाहेरच्या भागात (जंगलात) जाणाऱ्या दोन लोकांवर, येशूंनी स्वतःला दुसऱ्या रूपाने प्रगट केले. ¹³ त्या दोघांनीही जाऊन बाकी लोकांना हे वर्तमान सांगितले, पण तरीही त्यांनी विश्वास ठेवला नाही. ¹⁴ अकरा शिष्य ज्यावेळी भोजन करावयास बसले होते, त्यावेळी येशू अचानक तेथे उपस्थित झाले आणि त्याचा अविश्वास व अंतःकरणाचा कठीणपणा पाहून त्यांच्यावर रागावले, कारण येशू जिवंत झाले, असे ज्या लोकांनी पाहिले होते, त्यांच्या शब्दांवर त्यांनी विश्वास ठेवला नव्हता. ¹⁵ येशू म्हणाले, "सर्व जगात जाऊन सर्व लोकांना ही सुवार्ता सांगा. ¹⁶ जो विश्वास करेल व बाप्तिस्मा घेईल त्याचा उद्धार होईल पण जो विश्वास करणार नाही तो शिक्षेपासून (दंडापासून) मुक्त होऊ शकणार नाही. ¹⁷ जे लोक विश्वास बाळगतील त्यांच्यात ही चिन्हें असतील : ¹⁸ ते नवीन भाषा बोलतील. जरी साप त्यांच्या हातास गुंडाळलेला असला आणि त्यांना कोणी विष देखील दिले असले तरी त्याचे काहीच नुकसान होणार नाही; ते आज्ञांवर हात ठेवतील आणि आजारी बरें होतील. ¹⁹ असे बोलणे झाल्यानंतर प्रभु येशू वर स्वर्गात उचलून घेतले गेले आणि तेव्हापासून ते परमेश्वराच्या अधिकाराबरोबर तेथे आहेत. ²⁰ शिष्य तेथून निघाले आणि सर्वत्र जाऊ लागले आणि येशू त्यांच्याबरोबर, चिन्हें दाखवून आपल्या सत्य-वचनाचे प्रमाण देत राहिले.